

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
Τῇ ΑΓΙᾳ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ
[ἑσπέρας Μεγάλης Πέμπτης]

Τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν, τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ραπίσματα, τὰ κολαφίσματα,
τὰς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυρᾶν χλαῖναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὸ
ῥοξος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, καὶ πρὸ πάντων, τὸν σταυρόν, καὶ τὸν θάνατον, ἃ δι'
ἡμᾶς ἐκὼν κατεδέξατο, ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος
αὐτοῦ, σωτήριον ἐν τῷ Σταυρῷ ὁμολογίαν.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῳ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα
πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ
δνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω
τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν·
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου

Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ιθ' (19)

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕφος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλὴν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ψαλμὸς κ' (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητας, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν, καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντα τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

“Οτι ἐκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

“Οτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα... Καὶ νῦν...

“Αγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. “Αγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ δνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

τροπάρια

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί...

“Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν...

Θεοτοχίον

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορηγεῖν αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψὼν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὀρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἔκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὁδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἔκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

ψαλμὸς λζ' (37)

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγχῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴσας ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσπερ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.

Προσώξεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωνές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ φόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴσας ἐν τῇ σαρκὶ μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδιά μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.
καὶ πόλιν
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' (62)

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Ούτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δυνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Ούτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ ποιότητος ἐμπλησθεῖν ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι

ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

ψαλμὸς πζ' (87)

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὥσει ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια· ἡ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλεησμένη;

Κἄγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' (102)

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὥκτειρήσῃ Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἀνθρωπος ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ·
εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάντα

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.
καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μεγάλη

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἑλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν,

θάλασσαν καὶ ἄερα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοὶ Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀλληλούια

ἦχος πλ.δ'

Εκ νυκτὸς ὀρροῖζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακὰ, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλούια. (γ')

Ἀλληλούια. (γ')

Ἀλληλούια. (γ')

Ἀλληλούια. (γ')

[Γεωργίου Πρωγάκη](#) [Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

τροπάριον

ἦχος πλ.δ'

Οτε οἱ ἑνδοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτήρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἑραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνην χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. ✞

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ✞

[Γεωργίου Πρωγάκη](#) [Γεωργίου Παιδεστηνοῦ](#) [Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. ιγ':31-38, ιδ', ιε', ιστ', ιζ', ιη':1

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. ³²εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. ³³τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθειν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. ³⁴ἐντολήν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. ³⁵ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. ³⁶λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐ δύνασάι μοι νῦν ἀκολουθεῖσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι. ³⁷λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθεῖσαι ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. ³⁸ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις! ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς. ¹Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. ²ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν. πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· ³καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ, καὶ ὑμεῖς ᾗτε. ⁴καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. ⁵Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; ⁶λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. ⁷εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκετε ἄν· καὶ ἅπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτόν καὶ ἑωράκατε αὐτόν. ⁸Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. ⁹λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἑωρακὴς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; ¹⁰οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἅπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. ¹¹πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ μοι. ¹²ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ καὶ ἐκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι, ¹³καὶ ὅ,τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. ¹⁴ἐὰν τι αἰτήσητέ με ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. ¹⁵Εὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε, ¹⁶καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, ¹⁷τὸ

Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτὸ· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. ¹⁸Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. ¹⁹ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. ²⁰ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γινώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν ὑμῖν. ²¹ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν. ²²Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε, καὶ τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; ²³ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. ²⁴ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρὸς. ²⁵Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων· ²⁶ὁ δὲ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν. ²⁷Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδίᾳ μηδὲ δειλιάτω. ²⁸ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἡγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἅν ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μέζων μου ἔστι. ²⁹καὶ νῦν εἶρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε. ³⁰οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· ³¹ἀλλ' ἵνα γινῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν. ¹Εγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. ²πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. ³ἤδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. ⁴μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἄφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μένῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε. ⁵ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. ⁶ἐὰν μὴ τις μένῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. ⁷ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μένῃ, ὁ ἐὰν θέλῃτε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται. ⁸ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ γένησθε ἐμοὶ μαθηταί. ⁹καθὼς ἡγάπησέ με ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ ἡγάπησα ὑμᾶς· μένατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ¹⁰ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρὸς μου τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. ¹¹Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μένῃ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. ¹²αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἡγάπησα ὑμᾶς. ¹³μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. ¹⁴ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε, ἐὰν ποιῇτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. ¹⁵οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἶρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρὸς μου ἐγνώρισα ὑμῖν. ¹⁶οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελέξαμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ

καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη, ἵνα ὅ,τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν. ¹⁷ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. ¹⁸Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. ¹⁹εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. ²⁰μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ²¹ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. ²²εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. ²³ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. ²⁴εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. ²⁵ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. ²⁶ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· ²⁷καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. ¹Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ²ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρεῖαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. ³καὶ ταῦτα ποιήσουσιν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. ⁴ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην. ⁵νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με ποῦ ὑπάγεις! ⁶ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκε ὑμῶν τὴν καρδίαν. ⁷ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρεи ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· ⁸καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως. ⁹περὶ ἁμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· ¹⁰περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· ¹¹περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. ¹²Ἐτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. ¹³ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἄφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσει λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ¹⁴ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήφεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ¹⁵πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήφεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ¹⁶μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. ¹⁷Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν, μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; ¹⁸ἔλεγον οὖν· Τοῦτο τί ἐστιν ὃ λέγει τὸ μικρόν; οὐκ οἶδαμε τί λαλεῖ. ¹⁹ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον, μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; ²⁰ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. ²¹ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει

τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. ²²καὶ ὑμεῖς οὖν λύπη
μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν
οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν. ²³καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. ²⁴ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε
οὐδέν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη. ²⁵Ταῦτα
ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν,
ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑμῖν. ²⁶ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου
αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· ²⁷αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ
φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον.
²⁸ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ
πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. ²⁹Λέγουσιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ
παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. ³⁰νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρεῖαν ἔχεις ἵνα τίς σε
ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. ³¹ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι
πιστεύετε· ³²ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῇτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ
ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι. ³³ταῦτα λελάληκα ὑμῖν
ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε. ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν
κόσμον. ¹Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱὸς σου δοξάσῃ σέ, ²καθὼς
ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον.
³αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσιν σέ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας
Ἰησοῦν Χριστόν. ⁴ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελειώσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα
ποιήσω· ⁵καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον
εἶναι παρὰ σοί. ⁶Εφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου.
σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. ⁷νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα
ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσιν· ⁸ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ
ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.
⁹ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσι,
¹⁰καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστίν καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδοξασμαι ἐν αὐτοῖς. ¹¹καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν
τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σέ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον
αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὥσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. ¹²ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν
ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς
ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. ¹³νῦν δὲ πρὸς σέ
ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν
αὐτοῖς. ¹⁴ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ
τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. ¹⁵οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου,
ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. ¹⁶ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ
κόσμου οὐκ εἰμὶ. ¹⁷ἁγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀληθείᾳ ἐστι. ¹⁸καθὼς
ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον· ¹⁹καὶ ὑπὲρ αὐτῶν

ἐγὼ ἀγιαζῶ ἑμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὧσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. ²⁰ Οὐ περὶ τούτων δὲ ἔρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ²¹ ἵνα πάντες ἐν ὧσιν, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. ²² καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκάς μοι αὐτοῖς, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμέν, ²³ ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὧσιν τετελειωμένοι εἰς ἓν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας. ²⁴ Πάτερ, οὐς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ καὶ οἱ μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. ²⁵ πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας, ²⁶ καὶ ἐγνώρισά αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἡγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ἢ καὶ ἐν αὐτοῖς. Ἔταῦτα εἰπὼν Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
 Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον α'

α' χορὸς

Ἦχος λ ϝ Ϟ Νη

Πατριαρχικὴ Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.75*

Α ρ χον τες λα ων συν η χθη σαν κα τα του Κυ υ

ρι ι ι ου και κα τα του Χρι στου ου ου α α αυ

του Ϟ

Λ ο γον πα ρα νο μον κα τε ε θεν το κατ ε μου Ϟ

Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε ε μη η ε γ κα τα λι ι ι πη η

ης με ^ν

Τας αι σθη σεις η μων κα θα ρας τω Χρι στω πα

ρα στη σω ω μεν ⁶ και ως φι λοι αυ του ⁶ τας ψυ χας

η μων ^ρ θυ υ σω μεν δι αυ τον ^Δ και μη ταις με ρι

μναις του βι ου συμ πνι γω ω ω με εν ως ο Ι ι ου

ου δας ^ν αλλ εν τοις τα μει οις η μων κρα ξω ω μεν

Πα τερ η μων ο εν τοις ου ρα νοις ^{ν'} α πο του πο ^ρ

^ρ νη ρου ου ου ου ρυ υ υ ^Γ σαι αι η μας ^Γ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

^Δ Πνευ μα τι ^Δ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην

Π αρ θε νος ε ε τε κες α πει ρο γα με και Παρ

θε νος ε μει νας Μη τερ α νυμ φευ τε Θε ο το ο

κε Μα ρι α Χρι στον τον Θε ον η μων ι κε τευ

ε σω θη ναι η μας

Ἀντίφωνον β'

Ἦχος λ Πά

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.76*

Ε δρα με λε ε γων ο ο ο Ι ου δας τοις πα ρα α

νο ο μοις γραμ μα τε ευ ευ σι τι μοι θε λε τε δου

ναι κα γω υ υ μιν πα ρα δω ω ω σω ω αυ

τον εν με σω δε των συμφωνουντων αυ τος ει στη

κεις α ο ρα τως συμφωνου ου ου με ε ε

νος καρ δι ο γνωστα φεισαι των ψυχων των

η η η μων

Ε ν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ σω ω μεν

ωσ περ Μα ρι ι ι ι α α ε πι του δει ει ει

πνου και μη κτη σω με θα φι λαρ γυ ρι ι αν

ως ο ο ο Ι ου δας ι να παν το τε μετα Χρι στου του

Θε ου ου ε σω ω ω με ε ε θα

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Αμην Θεοτοκίον

Ο ν ε τε κες Παρ θε νε α νε ερ μη νευ τως δι

α παν τος ως φι λαν θρω πον μη δι α λι πης δυ υ

σω που σα ι να κιν δυ νων σω ση τους εις σε ε κα τα

φευ γο ον τα ας

Ἀντίφωνον γ'

Ἦχος Δι

Διὰ λαζαρου την εγερσιν Κυριε τοω

σαν να σοι εκραυγααζον παιδες των Εβραιαιαι

ων φιλαααν θρωωω πε ο δε παρα

νομοος Ιουδας ουκ ηβουουλη ηθη συνι

εεε ναι

Εν τω δειπνωσου Χριστε ο Θεος τοις Μαθη

ταις σου προελεγες εις εξυμωων παραδω

ωωσειειειμε ο δε παρανομοος

Ιουδας ουκ ηβουουλη ηθη συνι εεε

ναι

ω αν νη ε ρω τη σαν τι Κυ ρι ι ε ο πα

ρα δι δου ους σε τι ι ις ε ε ε στι του ου

τον δι α του α ααρ του υ πε ε ε δει ει ει

ξας ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ου δας ουκ η

βου ουλη η θη συν ι ε ε ε ναι

εις τρι α κον τα αρ γυ ρι α Κυ ρι ι ε και

εις φι λημα δο λι ον ε ζη τουν Ι ου δαι αι οι οι

α πο κτει ει ει ναι αι αι σε ο δε πα ρα

νο μο ο ος Ι ου δας ουκ η βου ουλη η θη συν ι

ε ε ε ναι

Ε ν τω νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ος τοις Μα

θη ταις σου προ ε τρε ε πες ου τω ποι ει ει τε ε

ωσ περ ει ει ει δε ε ε τε ο δε πα ρα

α νο μο ς Ι ου ου ου ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν

ι ε ε ε ναι

Γ ρη γο ρει τε και προσ ευ χε ε σθε ι να μη η πει

ει ει ρα σθη η τε τοις Μα θη ταις σου ο Θε ο ο ο ς

η μων ε ε ε λε ε ε γες ο δε πα ρα

νο μο ο ο ς Ι ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι

ε ε ε ναι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Δ ι α σω σον α πο κιν δυ νων τους δου ουλους

σου Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε ον

εις σε ε κα τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει ει χος και

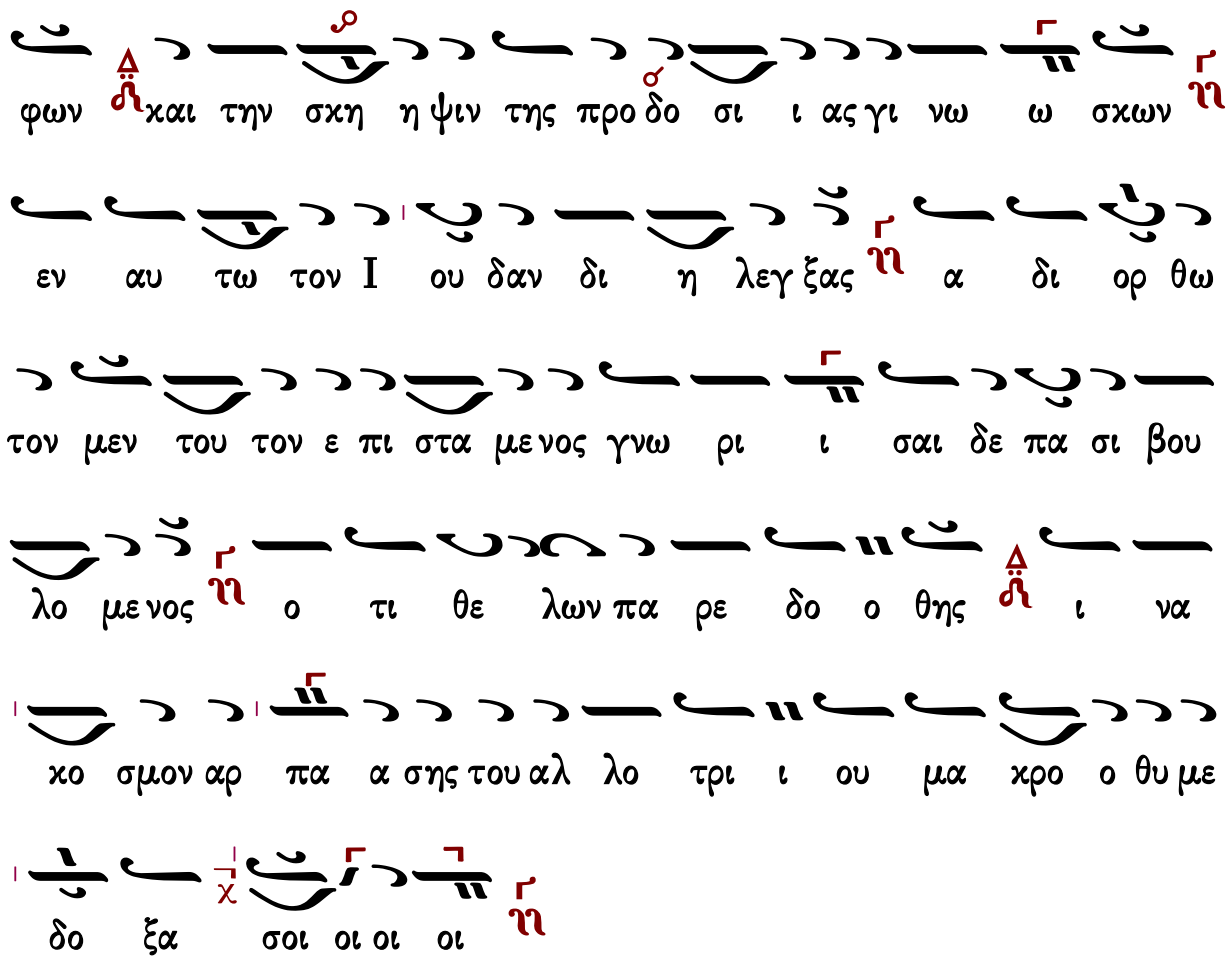
προ στα σι αν

κάθισμα

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.81*

Ε ν τω δει ει πνω τους Μα θη τα ας δι α τρε ε

Εὐαγγέλιον β'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 18:1-28

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ²ἦδαι δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ³ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων. ⁴Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα

ἐπ' αὐτόν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε; ⁵ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι. εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν μετ' αὐτῶν. ⁶ὥς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσον χαμαί. ⁷πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. ⁸ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν· ⁹ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, ὅτι οὐς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. ¹⁰Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἴλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἣν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. ¹¹εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πίνω αὐτό; ¹²Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδωσαν αὐτόν, ¹³καὶ ἀπήγαγον πρὸς Ἀνναν πρῶτον· ἣν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. ¹⁴ἣν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλευσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον ἀπολίσσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. ¹⁵Ἡκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισηῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· ¹⁶ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον. ¹⁷λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμί. ¹⁸εἰστήκειςαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποικηκότες, ὅτι ψυχὸς ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἣν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος. ¹⁹Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. ²⁰ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼν παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. ²¹τί με ἐπερωτᾷς; ἐρώτησον τοὺς ἀκηκοῦτας τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. ²²ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκώς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπών· Οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖ; ²³ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; ²⁴ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. ²⁵Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; ²⁶ἠρνήσατο οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμί. λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὢν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον· Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; ²⁷πάλιν οὖν ἠρνήσατο Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. ²⁸Ἀγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἣν δὲ πρῶτ'· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσηλθόντες εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον δ'

C η με ρον ο Ι ου δας κα τα λιμ πα νει τον
 Δι δα σκα α λον και πα ρα λαμ βα νει τον δι α α α
 α α α βο ο ο λον τυ φλου ται τω πα θει της φι
 λαρ γυ υ ρι ι ι ας εκ πι πτει του φω το ο ος ο ο
 ε σχο ο τι σμε ε ε νος πως γαρ η δυ υ να
 το ο βλε ε ε πειν ο τον φω στη ρα πω ω λη η η
 σας τρι α α α κο ον τα α αρ γυ ρι ι ι ων
 αλλ η μιν α νε τει ει λεν ο πα θων υ περ του ου κο ο ο
 σμου προς ον βο ο ο η η σω μεν ο πα θων και

συμ πα θων ανθρω ω ποις δο οξα σοι

η με ρον ο Ι ου δας πα ρα ποι ει ται θε ο

σε βει ει αν και αλ λο τρι ου ται του ουχα α ρι ι ι

ι ι σμα α α τος υ παρ χων μα α θη η τη

η η ης γι ι ι νε ται αι προ δο ο ο της εν

η θει φι λι κω ω ω δο ο λον υ υ πο κρυ υ υ

πτει και προ τι μα ται α φρο νως της του Δε

σπο ο του α α γα α α πης τρι α κοντα αρ γυ ρι ι

α α ο δη γος γε νο με ε νος συν ε ε δρι ι ου

πα α ρα νο ο ο μου η μεις δε ε χοντες σω τη

ρι ι α αν τον Χρι στον αυ τον δο ξα ασω μεν

Ἦχος ♪ Πά

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.83*

Τ ην φι λα δελ φι ανκτη σω με ε θα ως εν Χρι στω ω

ω ω α δελ φοι και μη το α συμ πα θες προς του ους

πλη σι ι ι ο ον η μων ι να μη ως ο δου

λος κα τα κρι θω μεν ο α νε λε ε η η η μων δι

α τα δη να α α α ρι ι ι α α και ως ο Ι

ου δας με τα με ε λη η θε εν τες μη δεν ω ω φε λη η

η σω ω ω μεν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

 Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Δ ε δο ξα σμε να πε ρι σου ε λα λη θηπαν τα χου

 ο τι ε κυ η σας σαρ κι τον των ο λων ποι η την Θε

 ο το κε **Μ**α ρι α παν υ μνη τε και α πει ρο γα

 με

Ἀντίφωνον ε΄

Ἦχος λ π Πά

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.85*

Ο μα θη της του ου ου Δι ι ι δα σκα α α

λου συν ε φω ω ω νει τη ην τι μην και τρι

α κον τα αρ γυ ρι ι ι οis πε πρα κε ε ε τον Κυ υ

υ ρι ι ι οn φι λη μα τι ι ι δο λι ι ι

ω πα ρα δου ους αυ τον τοis α νο ο μοι οis εις

θα α α να α α τον

C η με ρον ε λε γεν ο Κτι στης ου ρα νου ου και

γης τοis ε αυ του ου ου μα α θη ταις ηγ γι

κε ε εν η ω ω ω ρα και ε φθα σεν Ι ου ου δα ας ο

ο πα ρα δι δου ου ους με μη τις με αρ νη

ση ται βλε πων με ε εν τω ω ω Σταυ ρω εν

με σω δυ υ υ ο ο λη στων πα σχω ω γαρ ως αν

θρω ω προς και σω ζω ως φι λα α αν θρω ω

ω προς τους εις ε με ε ε πι στε ε ευ ο ο

ον τας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων Αμην

Θεοτοκίον

Η αρ ρη τως επ ε σχα των συ υλ λα βου σα και

τε κου ου ου σα τον κτι στην τον ι δι ον Παρ θε

νε σω ζε τους σε ε με γα λυ νο ον τα ας

Ἀντίφωνον ς'

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.87*

Ἡ με ρον γρη γο ρει ει ο Ι ου δας πα ρα

δου ου ναι τον Κυ ρι ον τον προ των αι ω νων Σω

τη η ρα του κο ο σμου τον εκ πεν τε α αρτων χορ τα

α σαν τα πλη η θη ση με ρον ο α νο μο ς αρ νει ται

τον Δι δα σκα λον μα θη της γε νο με νος Δε σπο την

πα ρε δω κεν αρ γυ ρι ω πε πρα α κε τον μαν να χορ

τα σαν τα τον α ανθρω πον

C η η με ρόν τω Σταυ ρω προσ η λω σαν **A** I ου δαι

οι τον Κυ ρι ον **η** τον δι α τε μον τα την θα α λας

σαν ρα α βδω **A** και δι α γα γο οντα αυ του ους εν ε ρη

η μω **η** ση με ρον τη λογ χη **A** την πλευ ραν αυ του ε

κεν τησαν **η** του πλη γαις μα στι ξαντος υ περ αυ των την

Αι γυπτον **π** και χο λην ε πο τι ι σαν τον μαν να τρο φην

αυ τοις ομ βρη ησαν τα **η**

K υ ρι ε ε πι το πα θος το ε κου σι ον πα ρα

γε νο μενος ε βο ο ας τοις μα θη ται αις σου **η** καν

μι αν ω ραν ουκ ι σχυ σα τε α γρυ πνη σαι μετ ε

μου πως επηγγειλασθε απο θνησκειν διεμε

καν τον Ιουδανθεα σασθε πως ουκαθε ευδει

αλλα σπουδαζει προδουναι με τοις παρανοο

μοις εγειρεσθε προσευξασθε μη τις με αρνη

σηται βλεπων με εντω Σταυρωμα κροθυμεδοοξα

σοι

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι

και νυν και αει και εις τους αιωνας των αιωνων

ωνων αμην

Χαι ρε Θε ο το ο κε η τον α χω ρη τον εν ου ρα

νοις χω ρη σα σα εν μη τρα σου και ρε Παρ θε νε των

προ φη των το κη ρυ γμα δι η ης η μιν ε λαμ ψεν

ο Εμμα νου ηλ και ρε μη τηρ Χρι στου ουτου Θε ου

κάθισμα

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.89*

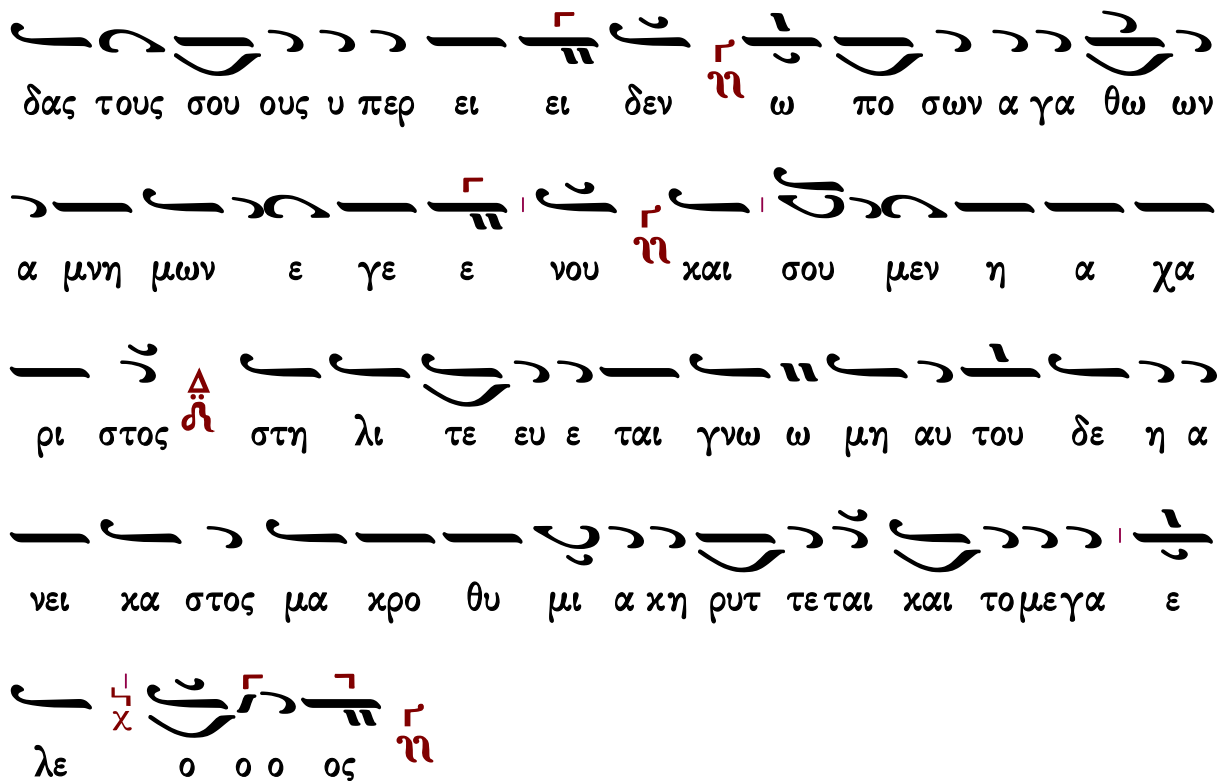
Ποι ος σε τρο ο πος Ι ου δα προ δο την του Σω τη

ρος ειρ γα σα το μη του χο ρου σε των Α πο στο λων ε χω

ρι σε μη η του χα ρι σμα τος των ι α μα των ε

στε ρη σε μη συν δει πνη η σας ε κει ει νοις σε της τρα

πε ζης α πω σα το μη των αλ λων νι ι ψας τους πο ο

Εὐαγγέλιον γ'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 26:57-75

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. ⁵⁸ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος. ⁵⁹οἱ δὲ ἀρχιερεῖς οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως θανατώσωσιν αὐτόν, ⁶⁰καὶ οὐχ εὔρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὔρον. Ὑστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες ⁶¹εἶπον· Οὗτος ἔφη, δύναμαι καταλύσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. ⁶²καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; ⁶³ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω

σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. ⁶⁴λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. ⁶⁵τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι Ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; Ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· ⁶⁶τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἐνοχος θανάτου ἐστί. ⁶⁷Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν ⁶⁸λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; ⁶⁹Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. ⁷⁰ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. ⁷¹ἐξεελθόντα δὲ αὐτόν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτόν ἄλλη καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐκεῖ καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. ⁷²καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὅρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. ⁷³μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. ⁷⁴τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὁμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. ⁷⁵καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήσῃ με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἐκλαυσε πικρῶς.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον ζ'

α' χορὸς

Ἦχος λ̣ ϝ̣ Νη

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.90*

Τοῖς συλ λα βου σι σε πα ρα α νο ο μοις α νε

χο με νος ου τως ε βο ας Κυ υ υ ρι ι ι

ε ει και ε πα τα ξα τε τον ποι οι με ε να και δι

ε σκορ πι σα τε τα δω δε κα προ βα α τα α τους μα θη

η τα ας μου η δυ να μην πλει ους η δω δε κα

λε γε ε ω ω ω νας πα α ρα α στη η η σαι α αγ

γε ε ε λων αλ λα μα α κρο θυ μω ι ι να

πλη ρω θη α ε δη λω σα υ μιν δι ι α α των

προ ο φη τω ω ω ν μου α δη η λα α και κρυ φι

ι α Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α σοι

Τρι τον αρ νη σα μενος ο ο Πε ε ε τρος ευ θε ως

το ρη η θε εν αυ τω ω συ νη η η κεν

αλ λα προσ η γα γε σοι δα κρυ α με τα α

νοι οι οι ας ο Θε ος ι λα α σθη τι μοι και

σ ω ω σ ο ο ν με

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην

Θεοτοκίον

Ω ς πυ υ λην σω τη ρι ον και πα ρα δει σον τερ

πνον και φω τος α α ι δι ι ι ου νε φε ε

λην υ παρ χου σαν την α γι ι αν Παρ θε νον υ

μνη η η η σω μεν α παν τες λε γον τες το χαι ρε αυ

τη

Ἀντίφωνον η'

Ε ι πα τε πα ρα νο ο μοι τι η κου σα τε πα ρα του

Σω τη ρος η μων ου νο μον ε ξε θε ε το και των

προ φη τω ωων τα δι δα α α γμα α α τα πως

ουν ε λο γι σα α σθε Πι λα τω πα α α ρα δου ου

ναι τον εκ Θε ου Θε ο ον Λο ο ο γον και λυ τρω

τη ην των ψυ υ χω ω ων η η η μων

Σ ταυ ρω θη τω ε κρα α ζον οι των σων χα ρι σμα των

α ει ει ε ε εν τρυ φω ων τες και κα κουρ γον

αντ ευ ε ερ γε ε ε του η τουν το λα βειν οι των δι και

αι αι ων φο ο νε ευ ται αι ε σι ω πας δε Χρι στε

φε ρων αυ τω ω ω ν την προ πε ε ε τει ει ει

αν πα θει ει ν θε ε ε λων και σω σαι η

μα ας ως φι ι λα α αν θρω ω ω προς

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Ο τι ουκ ε ε χο μεν παρ ρη σι αν δι α τα

πολ λα η μω ω ν α μαρ τη μα τα συ τον εκ σου γεν νη

θεν τα δυ σω πησον Θε ο το ο κε παρ θε νε πολ

λα γαρ ι σχυ ει δε η σεις μη τρος προς ευ με νει αν

Δεσπο του μη πα ρι δης α μαρ τω λων ι κε σι

ιας η πανσεμνος ο τι ε λε η μων ε στι και

σω ζειν δυ να με νος ο και πα θειν υ περ η μων κατα δε

ξα μενος

Ἀντίφωνον θ'

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.95*

Ε στη σαν τα τρι α κον τα αρ γυ ρι α την

τι μην του τε τι μη με ε νου ο ον ε τι μη σαν

το α πο Υι ω νων Ισραηλ ^{π q} γρη γο ρει τε και προσ ευ

χε σθε ι να μη εισ ελ θη τε εις πει ρα σμον ^{χ q} το μεν

πνευμα προ θυ μον ^{χ q} η δε σα αρξ α σθε νης ^{χ q} δι α του

το γρη γο ρει τε ^η

Ε ^ο ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην ^{χ q} και εις

την δι ψαν μου ε πο τι σαν με ο ο ξος ^{π q} συ δε Κυ ρι ε

α να στη σον με ^{χ q} και αν τα πο δω ω σω αυ τοις ^{χ η}

Δ ^ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^{χ q}

Κ ^χ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Αμην ^{π q}

Θεοτοκίον

Ο ι εξ ε θνων υ μνου μεν σε Θε ο το κε [♀]

Α γνη ^{χ q} ο τι Χρι στον τον Θε ο ον η μων ε τε ε

κες ^{π q} τον εκ της κα τα ρας τους αν θρω πους δι α σου

ε λευ θε ρω ωσαν τα ^{γ η}

κάθισμα

Ἦχος λ π ς Νη ^ε

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.95*

Ω πως Ι ου δας ο πο τε σου ουμα θη της ^{γ η} την

προ δο σι αν ε με λε τα α κα τα σου ^{γ η} συν ε δει

πνη σε δο λι ως ο ε πι βουλος και αι α δι κος ^{γ η} πο ρευ

θεις ει ει πε τοις ι ε ρε ευ σι ^{Δ q} τι μοι πα ρε χε τε

και πα ρα δω σω υ μιν ε ε χει νον τον τον νο μον
 λυ σαν τα και βε βη λουν τα το Σαβ βα τον μα κρο θυ με
 Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι

Εὐαγγέλιον δ'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 18:28 – 19:16

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγουσιν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωτῖ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.

²⁹Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλᾶτος ἔξω πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ³⁰ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. ³¹εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· ³²ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπε σημαίνων ποῖῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.

³³Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλᾶτος καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ³⁴ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ; ³⁵ἀπεκρίθη ὁ Πιλᾶτος· Μῆτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; ³⁶ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. ³⁷εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγὼ. ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. ³⁸λέγει αὐτῷ ὁ

Πιλάτος· Τί ἐστὶν ἀλήθεια; καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὗρίσκω ἐν αὐτῷ. ³⁹ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἓνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; ⁴⁰ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες λέγοντες· Μὴ τοῦτον ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἣν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής. ¹Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσε. ²καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν ³καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. ⁴ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὗρίσκω. ⁵ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον, ⁶καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος. ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες· Σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐκ εὗρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. ⁷ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἐαυτὸν Θεοῦ Υἱὸν ἐποίησεν. ⁸Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, ⁹καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἰ σύ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. ¹⁰λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; ¹¹ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. ¹²ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλάτος ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες· Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος. πᾶς ὁ βασιλέα ἐαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. ¹³ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἡγάγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· ¹⁴ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα δὲ ὥσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. ¹⁵οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. ¹⁶τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι

Ἀντίφωνον ι´

β' χορὸς

Ἦχος λ π Ψα

Πατριαρχικὴ Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.95*

Ο

α να βαλ λο με νος φως ως ι μα τι ι

ον γυ μνος εις χρι ι σιν ι ι στα το και εν σι

α γο νι ρα πι σμα ε δε ξα α το υ πο χει ρω ων

ων ε ε πλα σε ο δε παρα α νο ο μο ο ος

λα ος τω Σταυ ρω προσ η λω σε το ο ον Κυ υ ρι

ον της δο ο ο ξης το τε το κα τα πε ε τα α

σμα του Να ου ε ε ε σχι ι ι σθη η ο η

λι ος ε σκο ο ο τα α α α α α σε μη φε ρων θε

α σα α σθε Θε ο ον υ υ υ βρι ζο ο ο με ε ε

νον ον τρε ε ε μει τα συ υμ πα α αν τα αυ

τον προ οσ κυ νη η η σω ω ω μεν

Ο μα θη της ηρ νη σα α το ο λη στης ε

βο ο ο η η η σε μνη σθη τι μου Κυ ρι ι ε

εν τη βα ασιλει ει ει α α α σου

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Αμην

Ε ι ρη νευ σο ον τον κο σμον ο εκ Παρ θε νου κα

τα δε ξα με νος Κυ ρι ε σαρ καφο ρεσαι υ υ περ

δου λων ι να συμ φω ω νως σε δοξο λο γου ου μεν φι

λαν θρω ω πε ε

Ἀντίφωνον ια'

Ἦχος λ π Πά

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.99*

Α ν τι α α α γα θων ων ε ποι η σας Χρι στε

τω ω γε ε νει των Ε βραι αι αι ων σταυ ρω θη

ναι σε κα τε δι κα α σαν ο ξος και χο λη η η ην σε

πο τι ι ι ι σα α αν τες αλ λα δος αυτοις Κυ

ρι ι ε κα τα τα ερ γα αυ των ο τι ου συν

η καν την σην συ υγκατα α α βα α α σιν

Ε πι τη προ δο σι α ουκ ηρ κε ε σθη η

σα α αν Χρι στε τα α γε ε νη των Ε βραι αι αι

ων ^π αλλ ε κι νουν τας κε φα λας α αυ των ^Δ μη

κτη ρι σμον και χλε ευ η η ην προ σα α α γο ο

ον ^π τες αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα

ε ^Δ ερ γα α α αυ των ο τι κε να κατα σου ε

εμελε ε ε τη η η σαν ^π

Ο υ τε γη η ω ω ως ε σει ει ει σθη ^Δ ου τε

πε τραι ως ερ ρα α γη η η σαν ^Δ Ε βραι αι ους

ε ε πει σαν ^π ου τε του Να ου ου το ο κα τα πε ε

ε ε τα α α σμα ^Δ ου τε των νε κρων η Α να α

α στα α α σις αλ λα δος αυτοις Κυ ρι ε κα

τα τα ε ερ γα α α αυ των ο τι κε να κατα

σου ε εμελε ε ε τη η η σαν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Αμην

Θεοτοκίον

Θ ε ον εκ σου σαρ κω θεν τα ε γνωμεν Θε ο το

ο κε Παρ θε νε μο νη α γνη μο νη ευ λο ο γη με

νη δι ο α παυ στως σε ε α νυ μνουν τες με γα

λυ νο ο με εν

$$^{\mathfrak{H}}\mathrm{H}\chi\circ\varsigma\quad \frac{\lambda}{\pi}\quad \mathfrak{d}\mathfrak{I}\quad \overset{\mathfrak{Q}}{\mathrm{N}}\eta$$

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.99*

T α δε ε λε ε ε γει Κυ υ ρι ι ο ος τοις Ι ου ου

ου δαι αι αι οις ^γλα ο ος μου τι ε ποι η η σα

α α σοι η τι ι σοι πα ρη νω ω ω χλη η η

σα ^ν τους τυ φλους σου ε ε ε φω τι ι σα α τους λε

 πρου ους σου ε ε κα α θα α α ρι ι ι σα

αν δρα α ο ο ον τα ε πι κλι ι ι ι νη ης η νωρ

θω σα α α μην λα ο ος μου τι ε ποι η η

σα α α σοι και τι ι μοι αν τα πε ε ε δω ω

ω κας αν τι του μα αν να χο λην αν τι ι

του ου υ υ υ δα το ος ο ο ο ξος αν τι του

α γα α πα α αν με Σταυ ρω ω με προσ η λω ω ω σα

α α τε ουκ ε τι στε ε γω λοι πον κα λε

σω μου τα α ε ε ε θνη κα χει ει να α με ε δο ο

ξα α α σου ου ου σι συν τω Πα τρι και τω

Πνε ε ευ μα α α τι κα γω αυ τοις δω ρη

σο ο μαι ζω η η ην την αι ω ω ω νι ι ι ον

η με ρον του Να ου το κα τα πε τα α σμα εις

ε λεγ χον ρη γνυ υ ται αι των πα ρα α νο ο

μων και τας ι δι ας α κτι ι ι να ας ο

η λι ο ος κρυ υ υ πτει Δε σπο ο την ο ρων σταυ ρου ου

ου με ε ε νον

Ο ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα ηλ Ι ου δαι οι

και Φα ρι ι σαι αι αι οι ο χο ρος των Α πο ο στο

ο λων βο α α α προ ος υ μας ι δε Να

ος ον υ μεις ε ε ε λυ σα α τε ι δε Α μνος ον υ

μεις ε σταυ ρω ω ω σα α τε τα φω ω πα α ρε

δω κα τε ε αλλ ε ξου σι α α ε ε αυ του α α

νε ε ε στη ^νμη πλα να α σθε I ι ι ι ου

δαι αι αι οι οι ^ναυ τος γαρ ε στιν ο εν θα λα α σση

η σω ω ω σας ⁶και αι αι αι ε εν ε ρη μω ω ω θρε

ε ε ψας ^ναυ τος ε στιν η ζω η η η και το

φως ^{ν'}και η η η ει ρη η η η νη του ου ου κο ο

ο σμου ^χ

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ

^χαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην ^ν

Χ αι αι ρε η πυ υ λη του Βα σι λε ε ως της δο

ξης **Δ** ην ο Υ ψιστος μο νος δι ω δευ σε **ν** και πα

Γ α λιν ε σφρα γι σμε νην κα τε λι πεν εις σω τη

ρι αντωνψυ χω ων η μων **ν**

κάθισμα

Ἦχος λ π ς

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.104*

Ο τε πα ρε στης τω Κα ι α φα α ο Θε

ος **Γ** και πα ρε δο θης τω Πι λα τω ω ο Κρι της **Γ**

αι ου ρα νι αι δυ να μεις εκ του φο βου ε σα α λευ θη

σαν **Γ** το τε ε δε υ ψω θης ε πι του ξυ λου εν με σω

δυ υ ο λη στων **Δ** και ε λο γι σθης με τα α νο

μων ο α να μαρ τη τος δι α το σω ωσαι τον αν θρω
 πον α νε ξι κα κε Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι
 οι οι

Εὐαγγέλιον ε΄

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 27:3-32

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἰδὼν Ἰούδας ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ
 τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ πρεσβυτέροις ⁴λέγων· Ἡμαρτον παραδοὺς αἷμα
 ἁθῶν. οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὅφει. ⁵καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε,
 καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγατο. ⁶οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν
 αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. ⁷συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν
 τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· ⁸διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος
 ἕως τῆς σήμερον. ⁹τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ
 ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ,
¹⁰καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος. ¹¹Ὁ δὲ Ἰησοῦς
 ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
 τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. ¹²καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν
 ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. ¹³τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκ
 ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; ¹⁴καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ῥῆμα, ὥστε
 θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. ¹⁵Κατὰ δὲ τὴν ἐορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ
 δέσμιον ὃν ᾔθελον. ¹⁶εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν. ¹⁷συνηγμένων
 οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν

λεγόμενον Χριστόν; ¹⁸ἤδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. ¹⁹Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. ²⁰Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. ²¹ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. ²²λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. ²³ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· Σταυρωθήτω. ²⁴ιδὼν δὲ ὁ Πιλᾶτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὀφείσθε. ²⁵καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. ²⁶τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. ²⁷Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτόν ὅλην τὴν σπεῖραν· ²⁸καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, ²⁹καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ³⁰καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτόν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ³¹καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτόν εἰς τὸ σταυρωῖσαι. ³²Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον ιγ'

α' χορὸς

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Πατριαρχικὴ Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.104*

Τ

ο

α

θροι

σμα

α

τω

ω

ων

Ι

ι

ι

ου

δαι

αι

αι

ων

τω

Πι

λα

τω

η

τη

σα

αν

το

σταυ

ρω

θη

η

ναι

αι

αι

σε

Κυ

υ

υ

ρι

ι

ι

ε

αι

τι

αν

γαρ

εν σοι οι μη η η ευ ρο ο ον τες τον υ πευ θυ νον

Βα ραβ βαν η λευ θε ε ε ρω ω ω σαν και

σε τον δι και ον κα τε δι ι κα σαν μι αι φο

νι ας εγ κλημα κλη η η ρω σα α α με ε ε

νοι αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε το αν τα πο

ο δο ο μα α α αυ των ο τι κε να κα τα σου

ου ε εμελε ε ε τη η η σαν

Ο ν παν τα φρι ισ σει ει ει και τρε ε ε μει και πα

σα γλωσ σα υ μνει Χρι στον Θε ου δυ να α μι ι ιν και

αι Θε ου ου σο φι ι ι αν οι ι ε ρεις

ερ ρα α πι σαν και ε δω καν α αυ τω ω ω χο

λην και παν τα πα θειν κα τε δε ε ε ξα α

α το σωσαι θε λων η μας εκ των α νο μι ω

ων η η η μων τω ι δι ω αι μα τι ω

ως φιλα α αν θρω ω ω προς

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Θεοτοκίον

Θ ε ο το κε η τε κου σα δι ι α λο γου υ

περ λο ο ο γον τον Κτι στην τον ι δι ον αυ

τον δυ σω πει σωσαι τας ψυχας η η μωων

Ἀντίφωνον ιδ'

β' χορὸς

Ἦχος λ π ς Νη

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.107*

Κ υ ρι ι ε ο τον λη στην συν ο δοι πο ο

ρον λα βων τον εν αι μα τι χει ει ρας μο λυ υ

υ να α αν τα και η μας συν αυ τω κα α

τα α ρι ι ι θμη η η σον ως α γα θο ο

ος και φι λα α αν θρω ω ω προς

Μ ι κραν φω ω νην α φη κε εν ο λη στης ε εν τω

σταυ ρω με γα λην πι στιν ε ε ευ ρε ε μι α

α ρο πη ε ε σω ω ω θη και πρω τος πα

ρα δει σου πυ λας α νοι οι ξας ει εισ η η ηλ θεν ο

αυ του την με τα νοι αν προσ δε ξα με ε νο ος Κυ υ υ

ρι ε δο ο ο ξα α α σοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Χ αι ρε η δι Α γ γε λου την χα ραν του κο σμου δε ξα

με νη χαι ρε η τε κου ου σα τον Ποι η την σου και Κυ ρι

ον χαι ρε η α ξι ω θει σα γε νε σθαι Μη τηρ Χρι

στου του Θε ου ου ου ου

Ἀντίφωνον ιε'

α' χορὸς

Ἦχος λ π Πά

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.108*

 η με ρον κρε μα ται αι αι ε ε ε πι ξυ λου ο

εν υ υ δα α σι ι ι την γη ην κρε μα α α

σας στε φα νον εξ α καν θω ων πε ρι τι ι ι

 ι θε ε ε ται ο των Αγ γε ε λων Βα α σι

λευς ψευ δη πορ φυ υ υ ραν πε ρι βα αλ λε ται ο

πε ρι βα αλλων τον ου ρα α νον εν νε ε ε

φε ε ε λαι αις ρα πι σμα κα τε δε ξα α το ο

εν Ι ορ δα νη ε λευ θε ρω ω σας τον Α

δαμ η λου οι οις προ ο ος η λω ω ω θη ο Νυμ

φι ι ι ι ι ο ο ος της Εκ κλη σι ι ι ας

λογ χη η η ε ε ε κεν τη η η θη ο Υι ο ο

ο ος της Παρ θε ε ε νου προ σκυ νου με εν σου

τα πα α α θη η Χρι στε δει ει ει ει

ξον η η μιν και την εν δο ξο ον σου ου Α να α

α στα α α σιν

Μ η ως Ι ου δαι οι ε ορ τα σω μεν και γαρ το

Πα σχα α α η μων υ περ η μων ε τυ υ

θη η η Χρι στο ο ος ο ο Θε ος αλλ εκ κα

θα ρω μεν ε αυ τους α πο παν το ος μο ο ο

λυ σμου και ει λι κρι νως δε η θω ω ω ω

μεν α αυ τω α να στα Κυ υ ρι ε

σω σον η μας ω ως φιλα α αν θρω ω ω πος

Ο Σταυ ρος σου ου Κυ υ ρι ι ε ζω η

η και Α να α α στα α α σις υ υ πα αρ χει

τω λα ω ω ω σου και επ αυ τω ω πε ε ε

ποι θο ο ο τες σε τον σταυρω θεν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην

Θεοτοχίον

Ο ρω σα σε κρε μα μενον Χρι στε η σε κυ η σα

σα α νε βο ο α τι το ξε νον ο ο ρω μυ στη ρι

ον Υι ε μου πως ε πι ξυ λου θνη σκεις σαρ κι πη

γνυ με νος ζω ης χορη γε ε

Ε ξη γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας του
νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προς
η λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα
να σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων
δο ξα σοι οι οι

Εὐαγγέλιον ς'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 15:16-32

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶ πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· ¹⁷καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, ¹⁸καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ¹⁹καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυσαν αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. ²⁰καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. ²¹Καὶ

ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ’ ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. ²²Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶν τόπον, ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον κρανίου τόπος. ²³καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε. ²⁴καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ’ αὐτὰ τίς τί ἄρῃ. ²⁵ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. ²⁶καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. ²⁷Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο ληστές, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. ²⁸καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα· καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. ²⁹Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Οὐά, ὃ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! ³⁰σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ³¹ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. ³²ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Μακαρισμοὶ

ἀ' χορὸς

Ἦχος Βᾶ ᾠ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.112*
Στίχοι: Κωνσταντίνου Λάμπρου*

Ε

ν τη βα σι λει α σου μνη σθη τι η μων Κυ

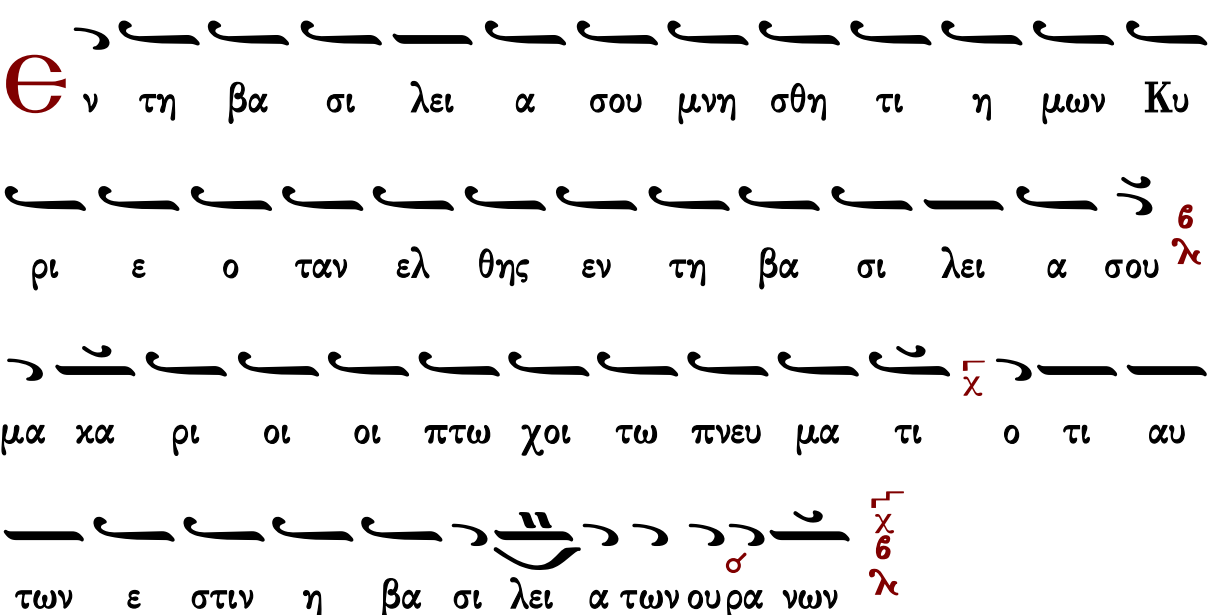
ρι ε ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει α σου

μα κα ρι οι οι πτω χοι τω πνευ μα τι ο τι αυ

των ε στιν η βα σι λει α των ουρα νων

Μ

α κα ρι οι οι πεν θουν τες ο τι αυ

6

χ

χ

6

χ

τοι πα ρα κλη θη σον ται

Μ α κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη
ρο νο μη σου σι την γην

Δ ι ι α ξυ λου ο Α δαμ πα ρα δει σου γε γο νεν

α ποι κος δι ι α ξυ λου δε σταυ ρου ο λη στης πα ρα

δει σον ω κη σεν ο με εν γαρ γευ σα με νος εν

το λην η θε ε τη σε του ποι η σαν τος ο δε ε συ

σταυ ρου με νος Θε ον ω μο λο ο γη σε τον κρυ πτο

μενον μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη βα σι λει α

σου

Μ α κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες

την δι και ο συ νην ο τι αυ τοι οι χορ τα

σθη σονται

Τ ο ον του νο μου ποι η την εκ μα θη του ω νη

σαν το α νομοι και ως πα ρα νομον αυ τον τω Πι

λα του βη μα τι ε στη σαν κραυ γα α ζον τες σταυ ρω

σον τον εν ε ρη μω του ουτους μαν να δο τη σαντα

η μειεις δε τον δι και ον λη στην μι μη σα α

μενοι πι στει κρα ζομεν μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη Βα

σι ι λει α σου

Μ α κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι

αυ τοι ε λε η θη σον ται

Τ ων θε ε ο κτο νων ο ε σμος Ι ου δαι ων ε θνος

το α νομον προς Πι λα τονεμ μα νως α να κρα ζων

ε ε λε γε σταυ ρω σον Χρι στο ον τον α νευ θυ νον

Βα ραβ βαν δε μα αλ λον ου τοι η τη σαν το η

μει εις δε φθεγ γο με θα λη στου του ευ γνω ω μο νος

την φω νην προς αυ τον μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη

βα σι λει α σου

Μ α κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α

ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται ⁶λ

Η ζω ω η φο ρος σου πλευ ρα ως εξ Ε δεμ πη γη

α να βλυ ζου σα ⁶λ την Ε εκ κλη σι αν σου Χρι στε ως

λο γι κον πο τι ζει πα ρα δει σον εν τε ευ θεν με

ρι ζου σα ως εις αρ χας εις τε εσ σα ρα Ευ αγ γε λι

α τον κο ο σμον αρ δευ ου σα την κτι σιν ευ φραι αι

νου σα και τα ε θνη πιστως δι δα α σκου σα προσ κυ νειν την

βα σι λει αν σου ^χ⁶λ

Μ α κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι

αυ τοι υι οι Θε ου κλη θη σον ται ⁶λ

Ε σταυ ρω θης δι ε με ι να ε μοι πη γα σης

την α φε σιν ε ε κεν τη θης την πλευ ραν ι να κρου

νους ζω ης α να βλυ σης μοι τοις η η λους προσ η

λω σαι ι να κα γω τω βα α θει των πα θη μα των

σου το υ υ ψος του κρα τους σου πι στου με νος κρα

α ζω σοι ζω ο δο τα Χρι στε δο ξα και τω σταυ ρω Σω τε ρ και τω

πα θει σου

Μ α κα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε

κεν δι και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η

βα σι λει α των ου ρα νων

Cταυρου με νουσου Χρι στε πα σα η κτι σις βλε που

σα ε τρεμε ⁶τα α θε με λι α της γης δι ε δο νει

το φο βω του κρα τους σου φω στη η ρες ε κρυ πτον

το ⁶και του Να ου ερ ρα α γη το κα τα πε τα σμα

τα ο ο ρη ε τρο μα ξαν ⁶και πε τραι ε σχι ι

σθησαν και λη στης ο πι στος κραυ γα α ζει σοι συν η μιν Σω

τηρ το μνη σθη τι ⁶^χ

Mα κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω

σιν υ μας και δι ω ξω σι και ει πω σι παν

πο νη ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο ο με νοι ε

νε κεν ε μου ⁶λ

Το ο χει ρο γρα φον η μων εν τω Σταυ ρω δι ερ

ρη ξας Κυ ρι ε ⁶λ και λο ο γι σθεις εν τοις νε κροις τον ε

χει σε τυ ραν νον ε δησας ρυ σα α με νος α παντας

εκ δε σμων θα να α του τη Α να στα σει σου δι η

ης ε φω τι σθη μεν φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε

και βο ω μεν σοι ⁶λ μνη η σθη τι και η μων Σω τη ηρ εν τη

βα σι λει α σου ⁶λ

Χαι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο

μι σθος υ μων πο λυς εν τοις ουρα νοις ⁶λ

Ο υ υ ψω θεις εν τω Σταυ ρω και του θα να του λυ

σας την δυ ναμιν και ε ε ξα λει ψαςως Θε ος το καθ

η μων χει ρο γρα φον Κυ ρι ε λη στου ουτην με τα νοι

αν ⁶ και η μιν πα ρα α σχου μο νε φι λαν θρω πε τοις

πι ι στει λα τρευ ουσι Χρι στε ο Θε ο ος ημων και

βο ω σι σοι ⁶ μνη η σθη τι και η μω ων εν τη βα σι ι λει

α σου ⁶

Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και Α γι ω

Πνευ μα τι ⁶

Τ ο ον Πα τε ρα και Υι ον ⁶ και το Πνευ μα παν τες το

Α γι ο ν ο ο μο φρο νως οι πι στοι δο ξο λο γειν α

ξι ως ευ ξω με θα μο να α δα Θε ο τη τος εν

τρι σιν υ πα αρχου σαν υ πο στα σε σιν α συ γ

χυ τον με νου σαν α πλην α δι αι αι ρε τον και

α προ σι τον δι ης εκ λυ τρου με θα του πυ ρο ος

της κο λα σε ως

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην

Θεοτοχίον

Τ η ην Μη τε ρας ου Χρι στε την εν σα ρ κι α σπο ρως

τε κου σαν σε και αι Πα ρ θε νον α λη θως και με τα

το κον μει να σαν α φθορον αυ τηην σοι προσ α γο
 μεν ⁶λ εις πρε σβει αν Δε ε σπο τα πο λυ ε λε ε πται
 σμα α των συγ χω ρη σιν ⁶λ δω ρη σα σθαι πα αντο τε
 τοις κραυ γα ζου σι ⁶λ μνη η σθη τι και η μων Σω τη ηρ εν τη
 βα σι ι λει α σου ⁶λ

Προκείμενον

Δ ι ε με ρι ι ι σαν το τα ι μα τι α μου
 ε αυ τοις ⁶λ και ε πι τον ι μα τι σμο ον μου
 ε βα λον κλη ρον ⁶λ (β')

- Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τι ἐγκατέλιπές με;

⁶λ Δ ι ε με ρι ι ι σαν το τα ι μα τι α

μου ε αυ τοις και ε πι τον ι μα τι σμο ον μου
ε βα λον κλη η ρο ο ο ο ον

Εὐαγγέλιον ζ'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 27:33-54

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστὶ λεγόμενος κρανίου τόπος, ³⁴ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν. ³⁵σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον, ³⁶καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. ³⁷καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. ³⁸Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. ³⁹Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ⁴⁰καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ⁴¹ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον· ⁴²Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτῷ· ⁴³πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός. ⁴⁴τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. ⁴⁵Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. ⁴⁶περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· Ἥλι ἡλί, λιμαῖ σαβαχθανί; τοῦτ' ἐστὶ Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες; ⁴⁷τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος. ⁴⁸καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. ⁴⁹οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιος σώσων αὐτόν. ⁵⁰ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράζας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. ⁵¹Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ ἐσεισθή καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, ⁵²καὶ τὰ μνημεῖα ἀνέώχθησαν καὶ

πολλά σώματα τῶν κεκοιμημένων ἀγίων ἠγέρθη, ⁵³καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. ⁵⁴Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

ν' ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τε ταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκῇσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσκει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 23:33-49

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι ἀναιρεθῆναι. ³³Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. ³⁴ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι. διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλῆρον. ³⁵καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ὁ ἐκλεκτός. ³⁶ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ ³⁷καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτὸν. ³⁸ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ρωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. ³⁹Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. ⁴⁰ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; ⁴¹καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὣν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. ⁴²καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. ⁴³καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμήν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. ⁴⁴ἦν δὲ ὥσεί ὥρα ἕκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης, τοῦ ἡλίου ἐκλειπόντος, ⁴⁵καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον· ⁴⁶καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν. ⁴⁷ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος τὸ γενόμενον ἐδόξασε τὸν Θεὸν λέγων· Ὁντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. ⁴⁸καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. ⁴⁹εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Κανὼν, ὦδ' ἑ'

Π ρος σε ορ θρι ι ζω τον δι ευ σπλαγ χνι ι αν σε

αυ τον τω πε σον τι κε νω σαν τα α α τρε πτως και με

χρι πα θων α πα θως υ πο κυ ψαντα Λο γε Θε ου την ει

ρη η η νην πα ρα σχου μοι φι λα ανθρω ω πε (β')

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Ρ υ φθεντες πο ο δας και προ κα θαρ θε εν τες μυ

στη ρι ου με θε ε ξει του θει ου νυν Χρι στε σου οι

υ υ πη ρε ται εκ Σι ων ε λαι ω νος με γα προς ο

ρος συ υν α νηλ θον υ μνουν τες σε φι λα ανθρω ω πε

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Ορα τε ε ε φης φιλοι μη θρο ει ει σθε νυν γαρ

ηγ γι κεν ω ρα λη φθηναι με εκταν θηναι χερ σι ιν α νο

μων παν τες δε σκορπισθη σε σθε ε με ε λι πον τες

ους συν α α α ξω κη ρυ ξαι με φι λα ανθρω ω

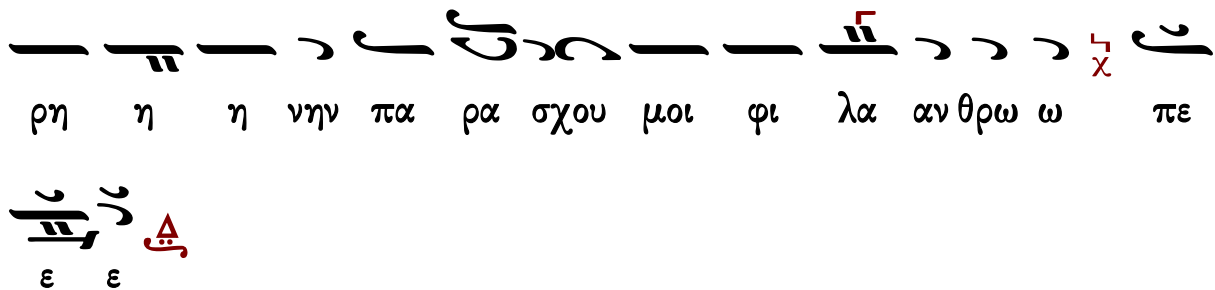
πε ε

Καταβασία

Προς σε ορθρι ι ζω τον δι ευ σπλαγχνι ι αν σε

αυ τον τω πε σον τι κε νω σαν τα α α τρε πτως και με

χρι πα θων α πα θως υ πο κυ ψαντα Λο γε Θε ου την ει

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος πλ.δ'

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατείδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Οἶκος

Τὸν ἴδιον ἄρνα, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα πρὸς σφαγὴν ἐλκόμενον, ἠκολούθει Μαρία, τρυχομένη μεθ' ἐτέρων γυναικῶν, ταῦτα βοῶσα. Ποῦ πορεύῃ τέκνον, τίνος χάριν, τὸν ταχὺν δρόμον τελεῖς; μῆτέρος γάμος πάλιν ἐστὶν ἐν Κανᾷ; Κάκει νῦν σπεύδεις, ἢ ἐξ ὕδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσης; συνέλθω σοι τέκνον ἢ μείνω σοι μᾶλλον, δὸς μοι λόγον Λόγε, μὴ σιγῶν παρέλθης με, ὁ ἀγνὴν τηρήσας με, σὺ γὰρ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Συναξάριον

Τῇ ιζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Συμεών, ἐπισκόπου Περσίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Αὐδελλᾶ πρεσβυτέρου, Γοθαζᾶτ, Φουσίτ καὶ ἐτέρων χιλίων ἑκατὸν πεντήκοντα.

στίχοι

Ἐπίσκοπόν σε, Συμεών, ἐγὼ μέγαν,

Ἐκ δὲ ξίφους μέγιστον ἀθλητὴν ἔγνων.

Ἄρκτου τὸ δεινὸν Αὐδελλᾶς ἔδω στόμα,

Βδέλλης ἀπλήστου τοῦ Σατᾶν φυγῶν στόμα.

Ἐπιτραπέντος τοῦ θύειν ἢ τεθνάναι,

Θανεῖν Γοθαζᾶτ εἴλετο τμηθεὶς ξίφει.

Τὸ δέρμα Φουσίχ ἐκδεδάρθω μου λέγει,
Χιτῶν ὕφανθεις τοῦ Σατανᾶ τῇ κρόκη.
Τέμνουσιν ἀνδρῶν τριπλοπεντηκοντάδα,
Τὴν τριπρόσωπον προσκυνοῦσαν οὐσίαν.
Πίπτουσι Περσῶν ἀμφὶ χιλίους ξίφει,
Ἰδὼν ἔφης ἂν Παῦλε, μαρτύρων νέφος.
Ἐβδομάτη Συμεὼν δεκάτῃ ἀπὸ αὐχένα τμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος, Ἀδριανοῦ τοῦ νέου.

στίχοι

Ἄν οὐκ ἔγνωσ τίς ἐστιν ὁ φλογὸς μέσον,
Γνώση λαλοῦντος, Ἀδριανέ, καρτέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ, πάπα Ῥώμης.

στίχοι

Θνήσκων τί κράζεις; Σῶτερ, ἡγάπησά σε.
Ἄλλ' ἡγαπήθης, Ἀγαπητέ, καὶ πλέον.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλη Παρασκευῇ, τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν, τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ραπίσματα, τὰ κολαφίσματα, τὰς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυρᾶν χλαῖναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην καὶ πρὸ πάντων, τὸν σταυρόν καὶ τὸν θάνατον, ὃ δι' ἡμᾶς ἐκὼν κατεδέξατο, ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριον ἐν τῷ Σταυρῷ ὁμολογίαν.

στίχοι εἰς τὴν σταύρωσιν

Ζῶν εἰ Θεὸς σύ, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ,
Ἦ νεκρὸ γυμνέ, καὶ Θεοῦ ζῶντος Λόγε.

ἕτεροι εἰς τὸν εὐγνώμονα ληστὴν

Κεκλεισμένας ἤνοιξε τῆς Ἐδὲμ πύλας,
Βαλὼν ὁ ληστῆς κλεῖδα τό, μνήσθητί μου.

Τῇ ὑπερφυεῖ καὶ περὶ ἡμᾶς παναπείρω σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Κανὼν, ὧδὴ η'

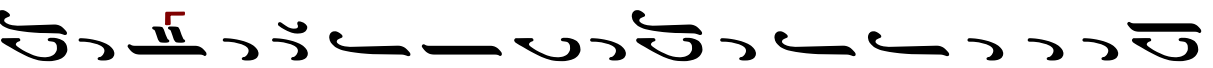
Ἦχος λ π Βῆ —

C τη λην κα κι ι ας αν τι θε ου παι δες θει ει ει

οι πα ρε ε δει γμα τι σαν κα τα Χρι στου δε φρυ ατ

το με νον α νο μον συν ε δρι ον βου λευ ε ται κε

να κτει ναι με λε τα τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη ον

πα σα κτι ι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι ω

νας (β')

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Α πο βλε φα α ρων μα θη ται νυν υ πνον ε

ε φης Χρι στε τι να ξα τε εν προσ ευ χη δε γρη γο ρει τε

πει ρα σμω μη πως ολ λυ σθε και μα λι ι στα Σι μων τω

κραταιωω γαρ μειζων πειρα γνωθι ι με Πετρεον

πασα κτιι σις ευ λογειδο ξαζουσα εις του ους αιω

νας

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

Βεβηλον επος των χειλεων ουποτε προηη

ησοομαι δεσποτα συν σοι θανουμαι ωως ευγνωμων καν

οι παντες αρνησονται εβοηησε Πετρος σαρξ

ου δε αι αιμα ο Πατηρ σου απεκαλυψε μοι σε

ον πασα κτιι σις ευ λογειδο ξαζουσα εις του ους αιω

νας

Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνευματον Κυ ρι ον

Β α θος σο φι ι ας θε ι κης και γνω σε ως ου

πα α αν ε εξ η ρευνησας α βυσ σον δε μου τω ωνκρι

μα των ου κα τε λα βες αν θρω πε ο Κυ ρι ι ος ε

φη σα ρξ ουν υ πα αρ χων μη καυ χω αρ νη ση τρι ι

τον γαρ με ον πα σα κτι ι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις

του ους αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Α πα γο ρε ευ εις Σι μων Πε ε ε τρε ο περ

πει ση τα χος ως ει ρηται και σοι παι δι σκη οι α θατ

τον προσ ελ θου σα πτο η σει σε ο Κυ ρι ι ος ε φη

πι κρωσ δα κρυ υ σας ε ξεις ο μως ευ ι λα τον

με ον πα α σα κτι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις τους αι

ω νας

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν προ σκυ νου μεν τον Κυ ρι

ον

Καταβασία

Σ τη λην κα κι ι ας αν τι θε ου παι δες θει ει ει

οι πα ρε ε δει γμα τι σαν κα τα Χρι στου δε φρυ ατ

το με νον α νο μον συν ε δρι ον βου λευ ε ται κε

να κτει ναι με λε τα τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη ον

πα σα κτι ι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι

ω να α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Κανών, ὥδ' ἡ θ'

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π B8

Πανδέκτη
Ὅρθρος 1850 σ.503*

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον σε με γα λυ νο ο με εν (β')

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ο λε θρι ος σπει ει ρα θε ο στυ γων πο νη

ρευ ο με νων θε ο κτο ο ο νων συν α γω γη ε

πε στη Χρι στε ε σοι και ως α δι ι κον ειλ κε τον

κτι ι στην των α παν των ον με γα λυ υ νο ο με εν

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ν ο μον α γνο ου ουν τες οι α σε βεις φω νας

προ φη των τε με λε τω ω ων τες δι α κε νης ως προ

βα τον ει ειλ κον σε τον παν τω ων δε σπο την α δι ι

κως σφα γι α α σαι ον με γα λυ υ νο ο με εν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Τ οις ε θνε σιν ε εκ δο τον την ζω ην συν τοις γραμ

μα τευ σιν α ναι ρει ει ει σθαι οι ι ε ρεις πα ρε

σχον πλη γεν τεσ αυ το φθο νω ω κα κι α τον φυ υ σει ζω

ο δο ο την ον με γα λυ υ νο ο με εν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Χρυσάνθου Θεοδοσόπουλου, Μ. Εβδομάς 1985 σ.239*

Ε κυ κλω σαν κυ νες ω σει πολ λοι ε κρο τη σαν

α ναξ σι α γο να σην ρα πι σμω η ρω των σε σου δε ψευ

δὴ κατέμαρτυρον καὶ πάντας
πάντας ἐσωώσαας

Καταβασία

Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερυβιμ καὶ ἐν
δοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ τὴν ἀδι
αφθοόρως Θεὸν Λογόν τεκόνσαν τὴν ὄντως Θεὸ
τοκόν σε μεγαλυνούμε ἐν

Συναπτὴ μικρά
Ἔτι καὶ ἔτι...
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

ἦχος γ'

Τὸν ληστὴν αὐθιμερόν, τοῦ παραδείσου ἡξίωσας Κύριε, καὶ μετὰ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, φώτισον καὶ
σῶσόν με. (γ')

[Ἰωάννου Πρωτοφάλτου](#) [Κωνσταντίνου Πρίγγου](#) [Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Εὐαγγέλιον θ'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν
ἡμῶν ἱκετεύωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 19:25-37

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, **Μαρία** ἡ τοῦ **Κλωπᾶ** καὶ **Μαρία** ἡ **Μαγδαληνή**. ²⁶Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· **Γύναι**, ἴδε ὁ υἱός σου, ²⁷εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδου ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. ²⁸Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεστοι, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, λέγει· **Διψῶ**. ²⁹σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. ³⁰ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπε· **Τετέλεστοι**, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. ³¹Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ **Σαββάτῳ**, ἐπεὶ **Παρασκευὴ** ἦν· ἦν γὰρ **μεγάλῃ** ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ **Σαββάτου**· ἠρώτησαν τὸν **Πιλᾶτον** ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. ³²ἤλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ³³ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὥς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ³⁴ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. ³⁵καὶ ὁ ἑωρακὴς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, **καὶ** οἶδεν ὅτι ἀληθὴ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. ³⁶ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, **Ὅ**στοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. ³⁷καὶ **πάλιν** ἑτέρα γραφὴ λέγει· **Ὅ**ψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τοὺς αἵνους

ἥχος γ'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
-------------------------------------	-------------------------------------

ἤχος γ'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν, ὁ πρωτότοκος υἱός μου Ἰσραὴλ, ἐμὲ ἐγκατέλιπε, πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὥρυξεν ἑαυτῷ φρέαρ συντετριμμένον, ἐμὲ ἐπὶ ξύλου ἐσταύρωσε, τὸν δὲ Βαραββᾶν ᾗτήσατο, καὶ ἀπέλυσεν· ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· σὺ δὲ Ἰσραὴλ οὐκ ἐνετράπης, ἀλλὰ θανάτῳ με παρέδωκας. Ἄφες αὐτοῖς Πάτερ ἅγιε· οὐ γὰρ οἶδασι τί ἐποίησαν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. τὸ ἴδιο ✠

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἐκαστον μέλος τῆς ἁγίας σου σαρκός, ἀτιμίαν δι' ἡμᾶς ὑπέμεινε, τὰς ἀκάνθας ἢ κεφαλὴν, ἢ ὄψις τὰ ἐμπτύσματα, αἱ σιαγόνες τὰ ῥαπίσματα, τὸ στόμα τὴν ἐν ᾗ κερασθεῖσαν χολὴν τῇ γέυσαι, τὰ ὦτα τὰς δυσσεβεῖς βλασφημίας. Ὁ νῶτος τὴν φραγγέλῳσιν, καὶ ἡ χεὶρ τὸν κάλαμον, αἱ τοῦ ὅλου σώματος ἐκτάσεις ἐν τῷ σταυρῷ, τὰ ἄρθρα τοὺς ἥλους, καὶ ἡ πλευρὰ τὴν λόγχην. Ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παθὼν ἐλευθερώσας ἡμᾶς. Ὁ συγκαταβάς ἡμῖν φιλανθρωπία, καὶ ἀνυψώσας ἡμᾶς, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, πᾶσα ἡ κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονήθησαν φόβῳ τοῦ κράτους σου· σοῦ γὰρ ὑψωθέντος σήμερον, γένος Ἑβραίων ἀπώλετο, τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα, διερράγη διχῶς, τὰ μνημεῖα ἠνεψύχθησαν, καὶ νεκροὶ ἐκ τῶν τάφων ἐξανέστησαν. Ἐκατόνταρχος ἰδὼν τὸ θαῦμα, ἔφριξε· παρεστῶσα δὲ ἡ Μήτηρ σου, ἐβόα θρηνωδοῦσα μητρικῶς· Πῶς μὴ θρηνήσω, καὶ τὰ σπλάγχχνα μου τύψω, ὁρῶσά σε γυμνόν, ὡς κατὰκριτον ἐν ξύλῳ κρεμάμενον; Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ταφεὶς, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

[Παναγιώτῃ Κηλτζανίδῃ](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

Δόξα...

ἤχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐνέδυσάν με χλαμύδα κοκκίνην, ἔθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, καὶ ἐπὶ τὴν δεξιάν μου χεῖρα, ἔδωκαν κάλαμον, ἵνα συντρίψω αὐτούς, ὡς σκευὴ κεραμέως.

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου ἑτερον](#)

Καὶ νῦν...

ἤχος πλ.β'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μαστίγωσιν, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπεστράφη ἀπὸ ἐμπυσμάτων, βήματι Πιλάτου παρέστην, καὶ σταυρὸν ὑπέμεινα, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν.

Εὐαγγέλιον ι'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 15:43-47

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλᾶτον καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. ⁴⁴ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλοι ἀπέθανε· ⁴⁵καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. ⁴⁶καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. ⁴⁷ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσὴ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτωρ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ αἱρὼν τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἱρὼν τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεος σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους...

Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον ια'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 19:38-42

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησεν τὸν Πιλᾶτον Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλᾶτος. ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. ³⁹ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μῖγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν. ⁴⁰ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδησαν αὐτὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. ⁴¹ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος, καὶ

ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη· ⁴²ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.
Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν

ἰδιόμελα

ἤχος α΄

Πᾶσα ἡ κτίσις, ἡλλοιοῦτο φόβῳ, θεωροῦσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ. Ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο, καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο, τὰ πάντα συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, δέκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα σοι.

ἤχος β΄

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.
Λαὸς δυσσεβῆς καὶ παράνομος, ἵνα τί μελετᾷ κενά; ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, θανάτῳ κατεδίκησε; Μέγα θαῦμα! ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ Κόσμου, εἰς χεῖρας ἀνόμων παραδίδοται, καὶ ἐπὶ ξύλου ἀνυψοῦται ὁ φιλόανθρωπος, ἵνα τοὺς ἐν ᾿Αδῇ δεσμώτας ἐλευθερώσῃ, κρίζοντας. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.
Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἄμεμπτος Παρθένος ἐν Σταυρῷ, Λόγε ἀναρτώμενον, ὀδυρομένη μητρῴα σπλάγχνα, ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, καὶ στενάζουσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, παρειάς σὺν θριξὶ καταξαίνουσα, κατετρύχετο, διὸ καὶ τὸ στήθος τύπτουσα, ἀνέκραγε γοερῶς. Οἴμοι θεῖον Τέκνον! οἴμοι τὸ φῶς τοῦ κόσμου! τί ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ; ὅθεν αἱ στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων, τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι. Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστέ, σὲ τὸν πάντων κτίστην καὶ Θεόν, ἡ σὲ ἀσπύρως τεκοῦσα, ἐβόα, πικρῶς. Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἔδου τῆς μορφῆς σου; οὐ φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως σταυρούμενον, σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἴδω καὶ γώ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἐξανάστασιν.

[Παναγιώτη Κηλτζανίδη](#) [Γεωργίου Βιολάκη](#) [Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

Δόξα...

ἤχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, ἀναβαίνοντός σου ἐν τῷ σταυρῷ, φόβος, καὶ τρόμος ἐπέπεσε τῇ Κτίσει, καὶ τὴν γῆν μὲν ἐκώλυες, καταπιεῖν τοὺς σταυροῦντάς σε, τῷ δὲ ᾿Αδῇ ἐπέτρεπες, ἀναπέμπειν τοὺς δεσμίους εἰς ἀναγέννησιν βροτῶν. Κριτὰ ζώντων καὶ νεκρῶν, ζωὴν ἤλθες παρασχεῖν, καὶ οὐ θάνατον, φιλόανθρωπε δόξα σοι.

151	Παναγιώτη Κηλτζανίδη	148	Γεωργίου Βιολάκη
451	Παναγιώτη Κηλτζανίδη	249	Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἤχος πλ.δ'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἦδη βάπτεται κάλαμος ἀποφάσεως, παρὰ κριτῶν ἀδίκων, καὶ Ἰησοῦς δικάζεται, καὶ κατακρίνεται σταυρῷ, καὶ πάσχει ἡ κτίσις, ἐν σταυρῷ καθορῶσα τὸν Κύριον. Ἀλλ' ὁ φύσει σώματος δι' ἐμὲ πάσχων, ἀγαθὲ Κύριε δόξα σοι.

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)[Γεωργίου Βιολάκη](#)[Ἰακώβου Ναυπλιώτου](#)[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

Εὐαγγέλιον ιβ'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 27:62-66

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλᾶτον ⁶³λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. ⁶⁴κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ, ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. ⁶⁵ἔφη αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Ἔχετε κουστωδῖαν ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὥς οἴδατε. ⁶⁶οἱ δὲ πορευθέντες ἡσφαλίσαντο τὸν τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. (ἀργά)

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνοματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἀπολυτίκιον

Ἦχος Ἱ Δι

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.108*

Ε ξη γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας του
νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προσ
η λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα
να σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων
δο ξασοι

τὸ τρίτον

Ε ξη γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας του
νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προσ

η λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα
να σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων
δο ξα σοι οι οι

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις

Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβεΐαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱεσΐαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν των ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης - Λουκᾶς Λουκᾶ
Δημήτριος Παπαδόπουλος

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἀλληλούια

Γεωργίου Πρωγάκη

Α μη η η ην ϝ̣

Ε κ νυχ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε

ος ϝ̣ δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης

γης ϝ̣

Ἀλληλούια [ἄργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

Α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α ϝ̣

Α α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α ϝ̣

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α ϝ̣

Δ ι και ο συ νην μα θε τε ϝ̣ οι ε νοι κου

ου ν τες ε πι ι τη η ης γης

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

Α α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τι ους ε δε ται

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

Α α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Προσθεσ αὐ τοῖς κα κα Κυ ρι ε προσθεσ αὐ

τοῖς κα κα τοῖς ἐν δο ο ξοῖς τῆς γῆς

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

Α α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[τροπάριο](#)

Λουκάς Λουκά

ἀλληλουία, ἀργὸν

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ ρ Νη

Μουσικὴ Συλλογὴ
Γεωργίου Πρωγάκη
Ἑσπερινός, 1909 σ.194#

α ια α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

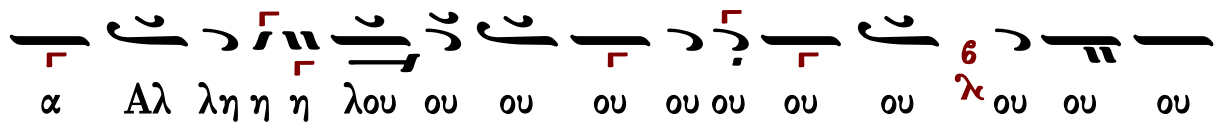
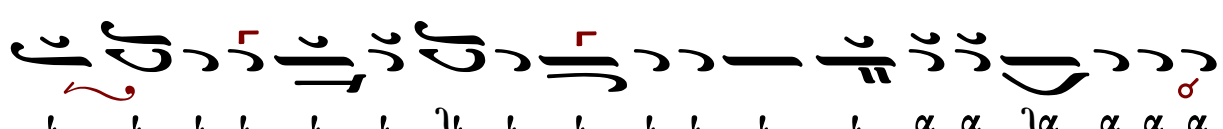
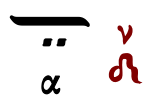
α α α α α α ια α α α α α Αλ λη

λου ου ου ου ου ου χου ου ου ου ιου ου ου ου ου

ου ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α

α α α α ια α α α α α α α α α α

ια α α α α α α α α α α α α α

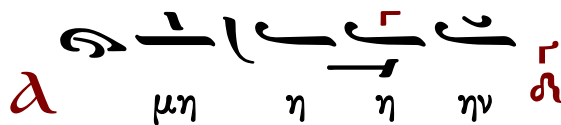
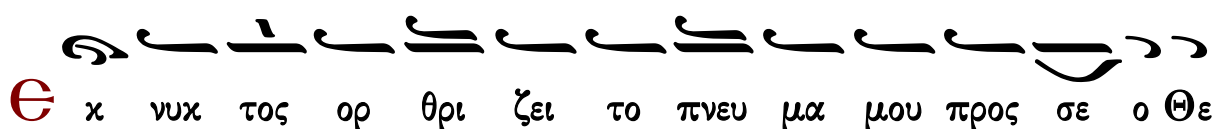
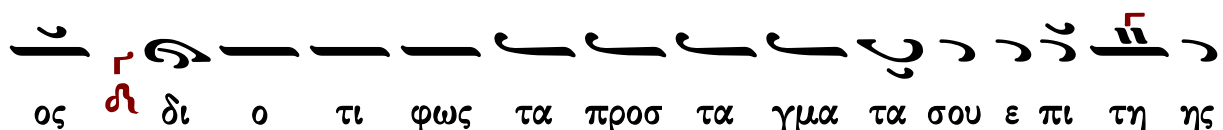

 α Αλ λη η η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α ια α α α

 α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [ἐπιστροφή](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

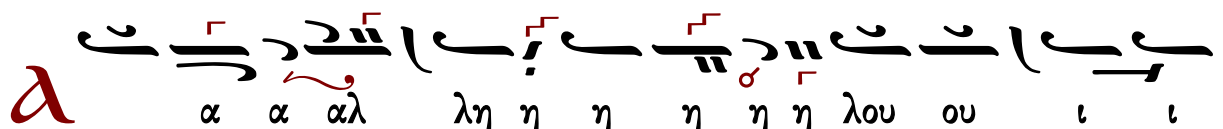
Ἦχος λ π δὲ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

 Α μη η η ην δὲ

 Ε κ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε

 ος δὲ δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης

 γης

Ἀλληλούια [ἄργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

 Α α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α α λ η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α α λ η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης γης

Α α α α λ η η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α α λ η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α α λ η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α A α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α A α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Π ρο σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ

τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης

α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α A α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α A α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

τροπάριο

Λουκάς Λουκά

ἁλληλουία, ἄργον

Ἦχος λ π ς

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

α ια α α α αλ λη η η η η η η

η η η η η η η η η η η ιη η η η η

η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α α α α α α α α α α ι α α α α Αλ

λη λου ου ου ου ου χου ου ου ιου ουου ου ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α α α α α

ια α α α α α α α α α α ια α α α α

α α α α α α Α α α αλ λη η η λου

ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [ἐπιστροφή](#) Λουκάς Λουκά

Ὅτε οἱ ἑνδοξοὶ μαθηταὶ

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ ϝ Ϟ

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.218*

Ο τε ε ε ε οι οι οι οι οι ε εν δο ο ξοι

Μα α α α α θη η η η μα α θη η ται αι

αι αι αι αι αι αι αι εν τω ω ω ω νι ι πτη η

η η η η η η η ρι ι ι ι ι του Δει ει

ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ε ε ε ε φω ω

ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο ον το το τε ε ε

Ι ι ου ου ου ου ου δα α α α α α ας

ο ο ο δυ υ υ υσ σε ε ε ο δυσ σε ε

βης φι λα α α αρ γυ υ υ ρι ι ι ι ι α α

α α αν νο ση η η η η η η σα α ας ε ε

σκο ο ο τι ι ι ζε ε σκο τι ι ζε ε το και

— ≡ Ϸ ι ς — — ≡ Ϸ — Ϸ — Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ
α νο μοι οι οis χρι ι ται αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αις Δ
9 σε τον δι ι ι ι ι και

ο ον κρι τη η η η ην πα α ρα α δι ι δω

πα ρα δι ι δω ω σι βλε πε ε ε χρη η μα

ε ε ρα α α ε ε ρα α στα τον δι ι ι ι

The diagram illustrates the stroke order for writing various Greek letters. It includes: νη (nu eta), η (eta), η η (two separate etas), χρη (chi rho eta), η (eta), η (eta), σα (sigma alpha), α (alpha), α (alpha), με (mu epsilon), ε (epsilon), ε (epsilon), ε (epsilon), and ε ε (two separate epsilons). Red arrows indicate the direction of the pen strokes.

 νον φευ γε ε ε α α χο ο ο ο ο ρε ε

χην την Δι ι ι ι δα α σκα α α α λω ω τοι

α α α α αυ τα α το ολ μη η σα α τολ μη η σα

α σα α α α αν ο πε ε ρι παν τα α α ας α α α

α α α γα α θο ο ο ος Κυ ρι ι ε ε δο

ο ξα α α α σοι οι οι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι τὸ αὐτὸ

Ο τε ε ε ε οι οι οι οι οι ε εν δο ο ξοι

Μα α α α α θη η η η μα α θη η ται αι

αι αι αι αι αι αι εν τω ω ω ω νι ι πτη η

αι αι αι αι αι αις Δ q σε τον δι ι ι ι ι και

ο ον Κρι τη η η η ην πα α ρα α δι ι δω

πα ρα δι ι δω ω σι βλε πε ε ε χρη η μα

α α α α τω ω ω ω ω ωων ε ε ε

ε ε ρα α α ε ε ρα α στα τον δι ι ι ι

α α τα α α αυ τα α αγ χο ο ο ο ο

νη η η η χρη η η σα α α με ε ε ε ε ε

νον φευ γε ε ε α α χο ο ο ο ο ρε ε

ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ υ υ υ υ υ

χην την Δι ι ι ι δα α σκα α α α λω ω τοι

α α α α αυ τα α το ολ μη η σα α τολ μη η σα

α σα α α αν ο πε ε ρι παν τα α α ας α α α

α α α γα α θο ο ο ος Κυ ρι ι ε ε δο

ο ξα α α α σοι οι οι οι το τέλος

* Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ξα α α α ια α α

σοι οι οι οι οι οι οι

σύντομο

Ἦχος λ ρι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.220*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο τε οι εν δο ξοι Μα θη ται εν τω νι πτη ρι του

δει πνου ε φω ω τι ζο ον το το τε Ι ου δας ο δυσ σε
 βης φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το
 και α νο ο μοις κρι ταις σε τον δι και ον κρι την
 πα ρα α δι δω ω σι βλε πε χρη μα των ε ρα στα τον
 δι α ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με ε νον φευ γε α κο
 ρε στον ψυ χην την δι δα σκα λωτοι αυ τα το ολ μη σα α
 σαν ο πε ρι παν τας α γα θος Κυ ρι ε ε
 δο ξα α σοι

τὸ τέλος

* Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι οι οι οι

σας ε ε σκο ο τι ι ι ζε ε σκο τι ι ζε ε το

και α νο ο μοι οι οις χρι ι ται αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι ι ι

ι ι ι και αι ον Kρι τη η η η η η η ην πα α

ρα α δι ι δω πα ρα δι ι δω ω σι βλε ε ε

πε ε ε χρη η μα α α α α τω ω ω ω

ων ε ε ε ε ε ρα α α ε ρα α α στα τον

δι ι ι ι α α τα α α αυτα α α α

αγ χο ο ο ο ο ο ο νη η χρη η σα α α με χρη

σα α με ε νον φε ε ευ γε ε ε α α α χο ο

ὁ ὁ ὁ ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ

υ υ ψυ υ υ χην την Δι ι ι ι δα α α σκα α

α λω ω ω τοι α α α α α α αυ τα α το ολ μη

η σα τολ μη η σα α σα α α αν ο πε ε ρι παν

τα α αας α α α α α α γα α θο ο ο ο ος

Κυ ρι ι ι ι ε ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι τὸ αὐτὸ

Ο τε ε ε ε οι οι οι ε ε ε εν δο ξοι οι

οι οι οι Μα α α α θη η ται αι αι αι αι αι αι

αι αι εν τω ω ω ν ι πτη η η η η η

η η ρι ι ι ι του Δει ει ει ει ει ει ει ει

πνου ου ου ε ε φω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο

ον το το ο τε ε ε ι ου ου ου ου

δα α α α α ας ο ο ο δυ υ υ υ υσ

σε ε ο δυσ σε ε ε βης φι λαρ γυ υ ρι ι ι ι

α α α α αν νο ση η η η η η η η η

σας ε ε σκο ο τι ι ι ξε ε σκο τι ι ξε ε το

και α νο ο μοι οι οις χρι ι ται αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι σε τον δι ι ι ι

ἰ ἰ ἰ και αι ον ^Δ9 Κρι τη η η η η η η ην πα α

ρα α δι ι δω πα ρα δι ι δω ω σι ^Δ9 βλε ε ε

πε ε ε χρη η μα α α α α τω ω ω ω

ω ω ν ε ε ε ε ε ρα α α ε ρα α α στα ^Δ9 τον

δι ι ι ι α α τα α α αυτα α α α ^Δ9

α γ χο ο ο ο ο ο ο νη η χρη η σα α α με χρη

σα α με ε νον ^Δ9 φε ε ευ γε ε ε α α α χο ο

ο ο ο ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ

υ υ ψυ υ υ χην ^Δ9 την Δι ι ι ι δα α α σκα α

α λω ω ω τοι α α α α α α αυ τα α το ολ μη

η σα τολ μη η σα α σα α α αν ο πε ε ρι παν

τα α α ας α α α α α α γα α θο ο ο ο ος

Κυ ρι ι ι ι ε ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

ἕτερον σύντομον μετενεχθὲν
ἐκ τῆς ἀρχαίας παρὰ
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος λ π ς Νη

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
Ἡ Αγία κ' Μ. Εβδομάς
1884 σ.142*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο τε οι εν δοξοι Μα θη ται εν τω Νι πτη ρι του Δει

πνου ε φω ω τι ζο ον το το τε Ι ου ουδας ο δυσ

σε βης φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι ξε ε

το και α νο ο ο μοις κρι ταις σε τον δι και ον

Ο τ ε ε ε ε ε ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ε ν δ ο

ο ο ξ ο ι Μ α α α α α θ η η η η Μ α

α θ η τ αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε ε ν

τω ω ω νι πτη η η η η η η ρι ι ι

ι ι του δει ει ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ε ε

φω ω ω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζον το το

τε ε ε Ι ι ι ου ου ου ου ου δα α α

α α ας ο ο ο δυ υ υ υ υς σε ε ο ο

δυσ σε ε ε βης φι λα α αρ γυ ρι ι ι ι ι ι

α α α α αν νο ση η η η η η η η σα

α ας ε ε σκο ο ο ο τι ι ξε ε σκο τι ι ξε

το και α νο ο μοι οι οις κρι ι ι ται αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι

ι ι ι και αι ο ον χρι τη η η η ην πα α

ρα α α α δι ι δω πα ρα δι ι δω σι βλε πε ε

ε χρη η η μα α α α α τω ω ω ω ω

ων ε ε ε ε ε ρα α α ε ε ρα στα

τον δι ι ι ι α τα α α α α αυ τα α αγ χο

ο ο ο ο νη η η η η η χρη σα με ε χρη σα α

με νον φευ γε ε ε α α α χο ο ο ο ο

ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ υ ψυ

υ υ χην την Δι ι ι ι δα σκα α α α α α

λω ω τοι α α α α αυ τα α το ο ο ολ μη η

σα α τολ μη η σα σα α α α αν ο πε ρι παν

τα α α α ας α α α α α α γα α θο ο ο

ος Κυ ρι ι ι ι ι ι ε δο ξα α α σοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι τὸ αὐτὸ

Ο τε ε ε ε ε οι οι οι οι οι οι εν δο

ο ο ξοι Μα α α α α α θη η η η Μα

α θη ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι ε εν

τω ω ω νι πτη η η η η η η η ρι ι ι

ι ι του δει ει ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ε ε

φω ω ω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζον το το

τε ε ε Ι ι ι ου ου ου ου ου δα α α

α α ας ο ο ο δυ υ υ υ υς σε ε ο ο

δυσ σε ε ε βης φι λα α α αρ γυ ρι ι ι ι ι ι

α α α α αν νο ση η η η η η η η σα

α ας ε ε σκο ο ο ο τι ι ξε ε σκο τι ι ξε

το και α νο ο μοι οι οις κρι ι ι ται αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι

ι ι ι και αι ο ον κρι τη η η η ην πα α

ρα α α α δι ι δω πα ρα δι ι δω σι βλε πε ε

ε χρη η η μα α α α α τω ω ω ω ω

ωων ε ε ε ε ε ρα α α ε ε ρα στα

τον δι ι ι ι α τα α α α α αυ τα α αγ χο

ο ο ο ο νη η η η η η χρη σα με ε χρη σα α

με νον φευ γε ε ε α α α χο ο ο ο ο

ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ υ ψυ

υ υ χην την Δι ι ι ι δα σκα α α α α α

λω ω τοι α α α α αυ τα α το ο ο ολ μη η

σα α τολ μη η σα σα α α α αν ο πε ρι παν

τα α α α ας α α α α α α γα α θο ο ο

ος Κυ ρι ι ι ι ι ε δο ξα α α σοι η

σύντομον

Ἦχος λ ρι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.74*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην η

Ο τε οι ε εν δο ξοι Μα θη ται εν τω νι

πτη ρι του δει πνου ε φω ω τι ζον το το τε Ι

ου ου δας ο δυσ σε βης φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας

ε σκο ο τι ζε το και α νο μοις χρι ταις Σε τον

δι και ον χρι την πα ρα α δι δω σι βλε ε πε χρη μα των

ε ρα στα τον δι α ταυ τα α αγ χο νη χρη η σα με

νον φε ευγε α κο ρεστον ψυ χην την Δι δα σκα λω

τοι οι αυ τα το ολ μη σα σαν ο πε ρι παν τας α

γα θος Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

τὸ τέλος Κυ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Εὐαγγέλιον α' Λουκάς Λουκᾶ

Ἐξαποστειλάριον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ἡ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.202*

Tον λη στην αυ θημε ρο ο ο ο ο ον του πα ρα

δει σου η ξι ω σας Κυ υ ρι ι ε κα με

τω ξυ υ λω του ουου Σταυ ρου φω τι σον και σω

 ω σο ον με (γ')

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.120*

T ον λη στην αυθη με ρο ο ον του Πα ρα δει σου
 η ξι ω σας Κυ υ ρι ε κα με τω
 ξυ λω του ου Σταυ ρου φω τι σο ον και σω
 ω σον με (β')

T ον λη στην αυθη με ρο ο ον του Πα ρα δει σου
 η ξι ω σας Κυ υ ρι ε κα με τω
 ξυ λω του ου Σταυ ρου φω τι σο ον και σω
 ω σον με ε ε ε

Ἦχος ἤ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.169/181*

Τ ον λη στην αυθημερο ο ο ο ο ο ον π του
πα ρα δει σου η ξι ω ω σας Κυ ρι ι ε
κα με τω ξυ υ λω του ου Σταυ αυ ρου * φω τι
σο ον και σω σο ον με
* Δ φω τι σο ον και σω ω σον με ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον θ'

Λουκᾶς Λουκᾶ

Εἰς τοὺς αἶνους

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ἤ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματᾶριον 1905 σ.138#

Π α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω τον Κυ

υ υ ρι ι ι ι ο ον π αι νει τε τον Κυ υ υ

ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει

ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοι οις σοι

πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

[Αινείτε ἄργον Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

ι νει τε α αυ το ον πα α αντες οι Αγ γε ε λοι οι

οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον

πα α σαι αι αι δυ να α μει εις α αυ του σοι

πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[ἰδιόμελα](#)

Λουκάς Λουκά

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ἡ Γα

Πανδέκτη· Ὁρθρος
1851 σ.527*

Π α α α α α ια α α α α α α σα α α

α πνο ο ο η η ιη η η η η αι νε σα α

α α α τω ω ω το ο ο ο ο on Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι τον Κυ ρι

ο ο on αι αι νει ει ει ει ει ει ιει ει ει ει ει ει

ει ει τε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε

το on Κυ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι on ε εκ τω ω

ω ω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ρα α α α α α

α ια εκ των ου ρα νω ω ων αι αι νει ει ει ει ει

ιει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε α α αυ το ο

λο ο ο ο ον ἦ ε εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι στοις σοι οι οι πρε ε ε ε ε ε ε πει ν

υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ος τω ω ω ω ω

λω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε τω ω ω Θε ω ω λω ω ω ω ω

Ἦχος ἠ Γα

Πανδέκτη·Ὁρθρος
1851 σ.527*

α ι νει ει ει ει ει ιει ει ει ει ει ει ει τε

ε ε ε α α αυ το ο λο ο ο ο ο ον πα α αν τε

ε ε ε λε ε ες οι οι οι α α α α α α γ

γε ε ε ε ε ε ε ε λωι οι οι οι οι οι οι α α α

 α αυ του ου ου ^π αι αι νει ει ει ει ει λει ει ει ει

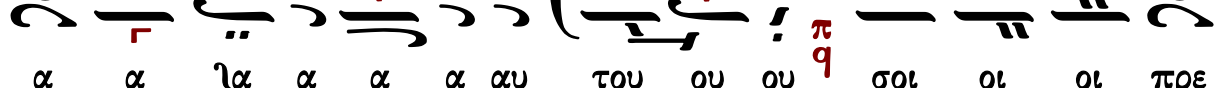
 ει ει ει ει τε ε ε ε α α αυ το ο λο ο ο ο

 ο ον πα α α σαι αι αι αι λαι αι αι αι δυ υ να α

 α α α α α μει ει ει ει ει ει ει εις α α α α α

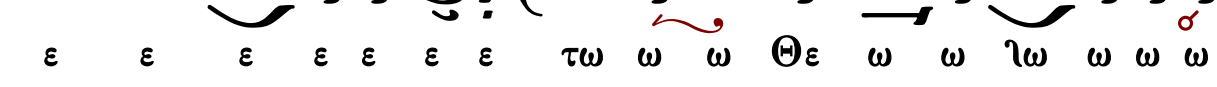
 α α λα α α α αυ του ου ου ^π σοι οι οι πρε

 ε ε ε ε ε πει ^ν υ υ υ υ υ υ υ υ μονο ος

 τω ω ω ω ω λω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε τω ω ω Θε ω ω λω ω ω ω

 ω ^ν

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης αυ του

Δ υ ο και αι πο νη ρα α α ε ποι οι η η

η σεν ο πρω το τοκος υι ο ος μου ου Ι ι ισ ρα α

α α η ηλ ε με εγ κα τε λι ι πε πη γη η η ην

υ υ δα τος ζω η ης και ω ω ρυ ξε εν ε α αυ τω

φρε ε ε ε α α αρ συν τε ε τριμ με ε ε

νο ον ε με ε πι ξυ υ υ υ λου ου ε στα α

— — — ^χ_q — — — — — — — — — — — — — — — —
αυ ρω σε το ον δε ε ε Βα α ρα αβ βα αν η

—
τη η σα το ο ο ο και α α πε ε ε ε λυ υ υ

—
σε εν εξ ε στη ο ου ρα νο ο ο ος ε ε πι

—
του ου ου ου τω ^χ_q και ο η λι ι ος τας α κτι ι ι

—
νας α α πε ε ε κρυ υ υ ψε ε ^π_q συ δε Ισ ρα

—
ηλ ου ουκ ε εν ε τρα α α α πης αλ λα α θα να

—
α τω με πα α ρε ε ε δω ω ω κα ας ^π_q α φες

—
α αυ τοις Πα α τε ερ α γι ι ε ου γαρ οι οι δα α σι ι

—
ι τι ε ε ποι οι οι οι η η η η η σαν ^η

—
^Α ι ^χ [♀] νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^χ_q

αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα π ρ τὸ ἴδιον ἦ

Δ υ ο και αι πο νη ρα α α ε ποι οι η η

η σεν ο πρω το τοκος υι ο ος μου ου Ι ι ισ ρα α

α α η ηλ π ρ ε με εγ κα τε λι ι πε πη γη η η ην

υ υ δα τος ζω η ης ν ρ και ω ω ρυ ξε εν ε α αυ τω

φρε ε ε ε α α αρ συν τε ε τριμ με ε ε

νο ον π ρ ε με ε πι ξυ υ υ υ λου ου ε στα α

αυ ρω σε κ ρ το ον δε ε ε Βα α ρα αβ βα αν η

τη η σα το ο ο ο και α α πε ε ε ε λυ υ υ

σε εν εξ ε στη ο ου ρα νο ο ο ος ε ε πι

του ου ου ου τω και ο η λι ι ος τας α κτι ι ι

νας α α πε ε ε κρυ υ υ ψε ε συ δε Ισ ρα

ηλ ου ου κ ε εν ε τρα α α α πης αλ λα α θα να

α τω με πα α ρε ε ε δω ω ω ω κα ας α φες

α αυ τοις Πα α τε ρ α γι ι ε ου γαρ οι οι δα α σι ι

ι τι ε ε ποι οι οι η η η η η σαν

ει νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα

α νω

Ε ψυχή μου στον με ε ε ε λος της α γι ας σου ου

σα α αρ κος α τι μι ι αν δι ι η μας υ υ πε ε

ε μει ει ει ει νε ε τας α καν θας η η

η η κε ε φα α λη η η η ο ψις τα εμ πτυ σμα

α τα αι σι α γο νε ες τα ρα α πι ι ι σμα

α α α α τα α το στο μα την ε εν ο ο ο

ξει κε ρα σθει ει σαν χο λη η η ην τη η γε ε ευ

σει ει τα α ω ω τα α τας δυσ σε ε βεις βλα α

α α σφη η μι ι ι ας ο νω ω τος την

φρα αγ γε ε λωω σιν και η χειρ το ον κα α α λα α α

α μο ον ^{π 9} αι του ου ο λου ου ου σω ω μα α τος ε

εκ τα α α σεις εν τω ω ω Στα α αυ ρω ^{χ 9} τα α

α α αρ θρα α α α του ους η η η λους και η η η

πλευ ρα α την λο ο ο ογ χη ην ^{π 9} ο ο

πα θων υ υ περ η η μω ω ων και πα θων ε λευ θε ε

ρω ω ω ω σα α ας η η η μα ας ^{π 9} ο

συγ κα α τα α βα ας η μιν φι ι λα αν θρω πι ι ι

ι α ^{χ 9} και α αν υ ψω ω ω ω σα

ας η η η μας παν το δυ να με Σω τη ηρ ε λε

η η σο ο ο ο ο ον η η μας ^η

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι ι ον

C ταυ ρω θεν το ος σου Χρι ι στε ε ε ε πα α α σα η η

κτι ι ι σις βλε ε ε ε που σα α ε ε

ε ε τρε ε ε ε με ε τα θε με λι α

τη η ης γης δι ε δο ο νη η θη η σαν φο ο ο βω ω

του κρα τους σου ου σου γα αρ υ υ ψω θεν τος ση με ε

ρον γε ε ε νος Ε βραι αι αι ων α α πω ω ω λε ε

ε το ο του να ου το ο κα τα πε ε ε τα

σμα δι ερ ρα α α α γη η δι ι ι χως και

νε κροι εκ των τα αφων εξ α αν ε ε ε στη η η η

σα αν Ε κα τον ταρχος ι δω ων το ο θα αυ μα ε φρι

ξε ε πα ρε στω σα α δε ε η Μη η η τηρ

σου ε ε βο ο ο α θρη η νω δου σα α μη η η τρι ι

ι ι κω ως πω ως μη η η η θρη η νη η η

σω και τα σπλα α αγ χνα α α μου ου τυ υ υ

ψω ο ρω ω σα α σε γυ μνο ο ον ως κα α τα

κρι ι τον τω ξυ υ υ λω κρε ε μα α α με ε ε

νο ον ο σταυ ρω θεις και τα φεις και αι α α να

στας εκ τω ων νε ε ε κρων Κυ υ υ υ ρι ε δο

ο ο ο ο ο ξα α σοι η

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Δοξαστικόν

Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος Γα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.500*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης αυτου π q

Δ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν x q ο πρω το το

κος υι ος μου Ισ ρα ηλ π q ε με ε εγ κα τε λι πε x q

πη γην υ δα τος ζω ης και ω ρυ ξεν ε αυ τω φρε

αρ συν τε τριμ με ε νον ^{π ρ} ε με ε πι ξυ υ λου ε σταυ

ρω σε ^{χ ρ} τον δε Βα ραβ βαν η τη σα το και α α

πε ε λυ υ σε ^{π ρ} εξ ε στη ο ου ρα νο ος ε πι του

τω ^{χ ρ} και ο η λι ος τας α κτι νας α πε κρυ ψε ^{ν ρ} συ

δε Ισ ρα ηλ ουκ εν ε τρα πης ^{χ ρ} αλ λα θα να τω με

πα α ρε ε δω ω κας ^{π ρ} α φες αυ τοι οις Πα τερ α γι

ε ^{χ ρ} ου γαρ οι δα σι τι ε ποι οι η η σαν ^{ρ η}

^ρ ^χ ι ^ρ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^{χ ρ}

αι νει τε αυ τον ^{χ ρ} εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

^{π ρ} ρα

Δ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ο πρω το το

κος υι ος μου Ισ ρα ηλ ε με ε εγ κα τε λι πε

πη γην υ δα τος ζω ης και ω ρυ ξεν ε αυ τω φρε

αρ συν τε τριμ με ε νον ε με ε πι ξυ υ λου ε σταυ

ρω σε τον δε Βα ραβ βαν η τη σα το και α α

πε ε λυ υ σε εξ ε στη ο ου ρα νο ος ε πι του

τω και ο η λι ος τας α κτι νας α πε κρυ ψε συ

δε Ισ ρα ηλ ουκ εν ε τρα πης αλ λα θα να τω με

πα α ρε ε δω ω κας α φες αυ τοι οις Πα τερ α γι

ε ου γαρ οι δα σι τι ε ποι οι η η σαν

α

א

e

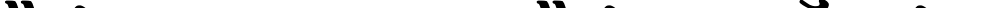
۷۷

—

٧٠

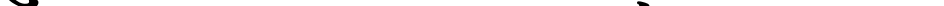
λου σω μα τος εκ τα σεις εν τω σταυ ρω τα αρ θρα α

τους η λους και η πλευ ρα την λο ογ χην **π ρ** ο πα θων υ περ

 η μων και πα θων ε λευ θε ρω σας η μας ο συγ

κα τα βασ η μιν φι λαν θρω πι ι α ^{π ρ} και α νυ ψω

 σας η μας παν το δυ να με Σω τηρ ε λε η σον η

μας

ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα

 γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι ι ον

βλε ε που σα α ε ε τρε ε με τα θε με λι α της

γης δι ε δο νη η θη σαν φο βω του κρα τους σου

σου γαρ υ ψωθεν τος ση με ρον γε νος Ε βραι αιων α α

πω ω λε ε το του να ου το κα τα πε τα σμα δι ερ

ρα α γη δι χως τα μνη μει α η νε ω χθη

η σαν και νε κροι οι εκ των τα φων εξ αν ε ε στη η

σαν ε κα τον ταρ χος ι δων το θαυ μα ε φρι ξε

πα ρε στω σα δε η Μη τηρ σου ε βο ο α θρη νω

δου σα μη τρι κως πω ως μη θρη νη σω και τα σπλα

αγ χνα μου τυ ψω ο ρω σα σε γυ μνον ως κα τα χρι τον

εν ξυ υ λω κρε ε μα με ε νον ^πο σταυ ρω θεις και τα

φεις ^χκαι α να στας εκ των νε κρων Κυ υ ρι ε

δο ο ξα α σοι ^η

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Δοξαстиχόν

Λουκάς Λουκά

Κωνταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ^{Γα}

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.120*

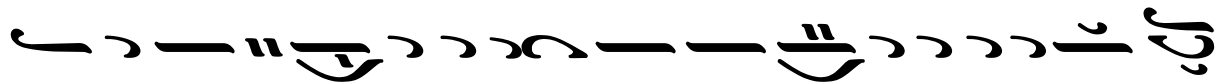
^Αι ^χνει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ^χαι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

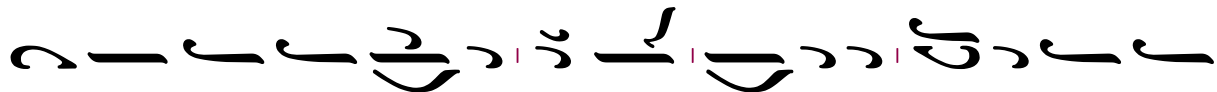
λω συ νης αυ του ^π

^Δυ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ^χο πρω

το τοκος υι ος μου Ισραηλ ^πε με ε εγ κα τε λι

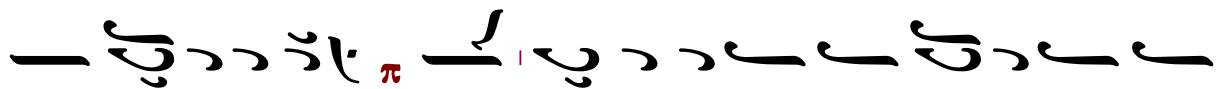
πε πη γη ην υ δατος ζω ης και ω ρυξεν ε αυ τω φρε

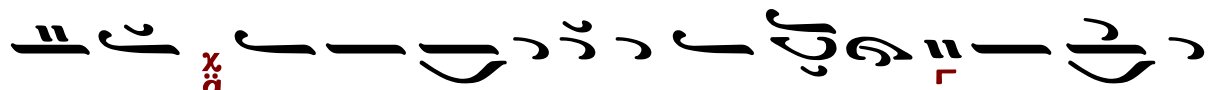
αρ συν τε τριμ με ε νον ε με ε πι ξυ υ λου ε

σταυ ρω σε τον δε Βα ραβ βαν η τη η σα το και

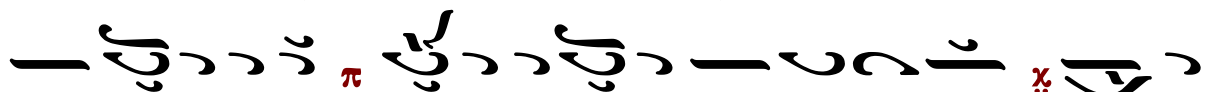
α πε λυ υ σεν ε ξε στη ο ου ρα νο ος ε πι

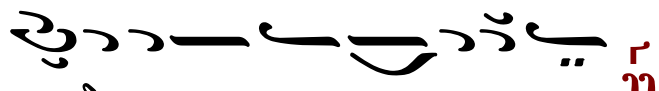
του το και ο η λι ος τας α κτι να ας α πε κρυ

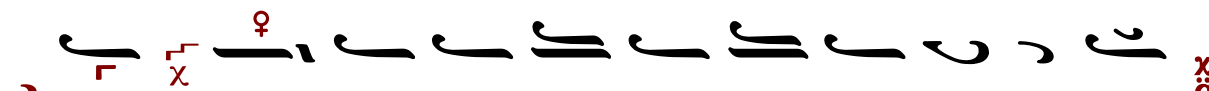
ψε συ δε Ισ ρα ηλ ουκ ε νε τρα πης αλ λα θανατω με

πα ρε δω ω κας α φες αυ τοις Πα τερ α γι ε ου γαρ

οι δα σι τι ε ποι οι η σαν

ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος

αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα

Δ υ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ο πρω

το τοκος υι ος μου Ισραηλ ε με ε εγ κα τε λι

πε πη γη ην υ δατος ζω ης και ω ρυξεν ε αυ τω φρε

αρ συν τε τριμ με ε νον ε με ε πι ξυ υ λου ε

σταυ ρω σε τον δε Βα ραβ βαν η τη η σα το και

α πε λυ υ σεν ε ξε στη ο ου ρα νο ος ε πι

του το και ο η λι ος τας α κτι να ας α πε κρυ

ψε συ δε Ισ ρα ηλ ουκ ε νε τρα πης αλ λα θανατω με

πα ρε δω ω κας α φες αυ τοις Πα τερ α γι ε ου γαρ

οι δα σι τι ε ποι οι η σαν

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα

α νω

Ε κα στον με λος της α γι ας σου σαρ κος α

τι μι αν δι η μας υ πε μει ει νε τας α καν θας η κε

φα λη η ο ψις τα εμ πτυ σμα τα αι σι α

γο νες τα ρα πι σμα α τα το στο μα την εν ο ξει

κε ρα σθει σαν χο λην τη γε ευ σει τα ω τα τας δυσ σε

βει εις βλα σφη μι ας ο νω τος την φραγ γε λω σιν και

η χειρ τον κα λα μον αι του ο λου σω μα τος εκ τα

σεις εν τω Σταυ ρω τα αρ θρα τους η λους και η

—υ—ζ—ζ—^π₉—ι—ζ—ι—ι—ι—^π₉—ι—ι—
πλευ ρα την λο ογχην ο πα θων υ περ η μων και πα

ζ—ι—ι—υ—ι—^χ₉—ι—ι—ι—υ—υ—
θων ε λευ θε ρω σας η μας ο συγ κα τα βασ η μιν φι

ι—ι—ι—ζ—ι—ι—υ—ι—ι—ι—ι—
λαν θρω πι α και α νυ ψω σας η μας παν το δυ να

ι—ζ—ι—ι—^σ₉—ι—^η
με Σω τηρ ε λε η σον η μας

ι—^χ₉—[♀]₉—ι—ι—ι—ι—ι—ι—ι—
^Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

ζ—^χ₉—ι—ι—ι—ι—ι—ι—ι—ι—
χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα

ι—^χ₉—ι—ι—υ—ι—ι—ι—^π₉—^π₉—^π₉—
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι ι ον

ι—ι—ζ—ι—ι—ι—ι—^π₉—ι—ι—ι—
^С ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε ε πα σα η κτι σις βλε ε

ι—ι—ζ—ι—^π₉—ι—ι—ζ—ι—ι—ι—
που σα ε τρε ε με τα θε με λι α της γης δι ε

ι—ι—ζ—ι—ι—ι—^π₉—ι—ι—ι—
δο νη θησαν φο ο βω του κρα του ους σου σου γαρ υ ψω θεν

τος ση με ρον γε νος Ε βραι αιων α πω λε ε το ^{π ρ} του

Να ου το κα τα πε τα σμα δι ερ ρα α γη δι

χως ^{χ ρ} τα μνη μει α η νε ω χθη σαν ^{χ ρ} και νε κροι εκ

των τα φων ε ξα νε στη η σαν ^{π ρ} ε κα τον ταρχος ι

δων το θαυ αυ μα ε φρι ξε ^{ν ρ} πα ρε στω σα δε η Μη

τηρ σου ε βο ο α θρη νω δου σα μητρι κως ^{π ρ} πω ως μη

θρη νη σω ^{χ ρ} και τα σπλαγχνα μου τυ υ ψω ο ρω

σα σε γυ μνον ως κα τα κρι τον εν ξυ υ λω κρε μα με ε νον ^{π ρ}

ο σταυ ρω θεις και τα φεις και α να στας εκ των νε

κρων ^{χ ρ} Κυ υ ρι ε δο ο ξα σοι ^{ρ η}

Δόξα...

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.504*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Ε ξ ε δυ σα αν με τα ι ι ι μα α α α τι ι

α α α μου και ε νε δυ σα α α αν με χλα

α μυ υ δα α κοκ κι ι ι ι νην ε θη καν ε

πι ι τη ην κε φα α λη η ην μου ου στε φα νον

ε εξ α α κα α α αν θων και ε πι τη ην δε ξι

ι α ανμου χει ει ει ρα α ε ε δω ω ω καν κα α

λα α α α μον ι να συν τρι ι ι ι ι ψω ω α

α αυ τους ως σκε ευ η κε ε ρα με ε ε ε ως

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Καὶ νῦν

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου σύντομον

Ἦχος λ π Πά

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.123*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι

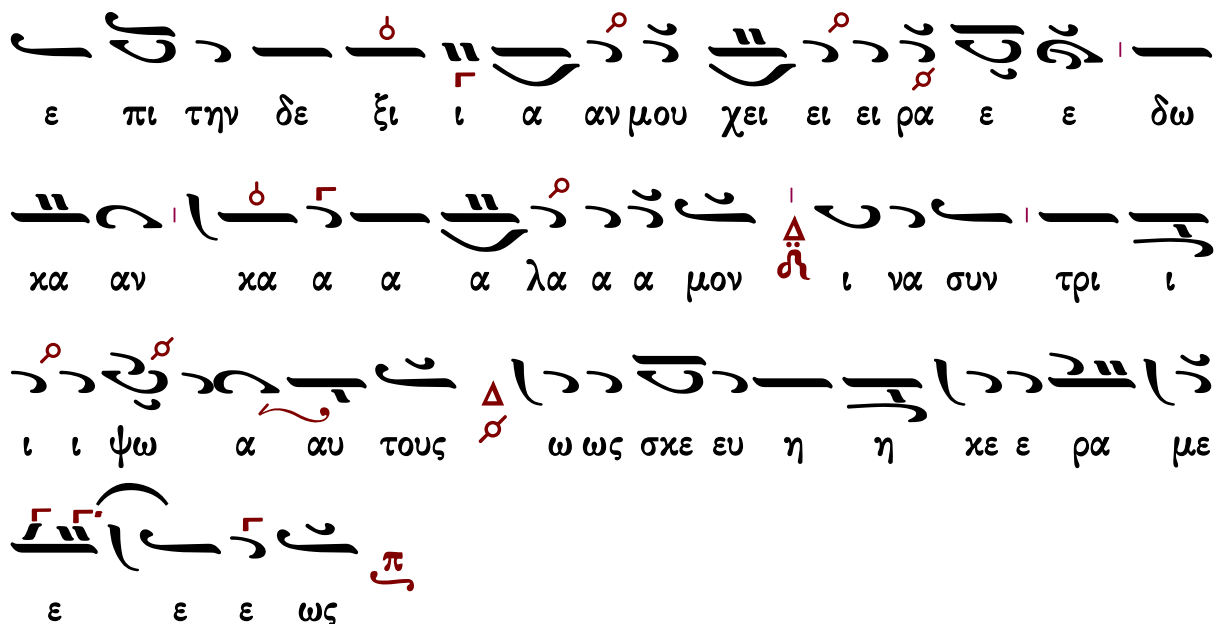
ι ω Πνε ευ μα α α τι

Ε ξε δυ σα αν με τα ι μα α α τι α α α μου

και ε νε δυ σα α α αν με χλα α μυ υ υ υ δα

α κοχ κι ι ι νην ε θηκαν ε πι την κε φα λη

η ην μου ου στε φα νον ε εξ α α α καν θων και

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

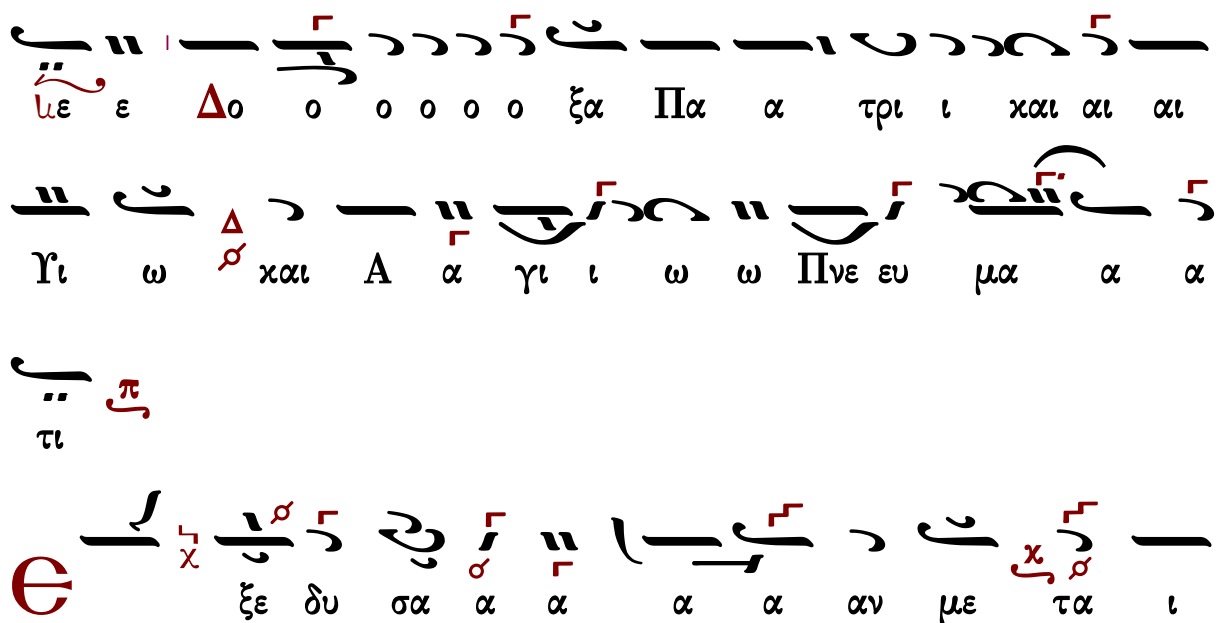
Καὶ νῦν

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου μελωδικόν

Ἦχος λ π Πά χ

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.124*

μα α τι α α α α μου ου ου και ε νε δυ

σα α α α αν με χλα μυ υ υ υ δα α κο ο

οκ κι ι ι ι ι ι ι ι νην ε θη καν ε πι

την κε φα λη η η ην μου ου ου στε ε φα α α

νον εξ α α α καν θων και ε πι την δε ξι ι

α αν μου ου χει ει ει ρα ε ε δω κα α αν κα α

α α λα α α μον ι να συν τρι ι ι ι ι ψω α αυ

του ου ου ου ου του ου ου ου ους ω ω ω ως σκε ε ε

ευ η κε ε ρα με ε ε ε ε ως

Δ ο ο ο ο λο ο ο ο ο ξα α Πα τρι ι ι
ι και αι αι αι αι αι αι Υι υι υι ω ω ω
ω ω ω ω και αι αι αι αι αι αι α α α α
γι ι ι ι ι ι ω ω ω ω Πνε ε α γι ι ω ω
Πνε ε ε ε ε ευ μα τι

ε ε ε ξε ε ε ε ε ε ε δυ υ σα α α α
α α α α α α αν με ε τα ι μα α α α
α α α α τι α α α α α α α α τα ι
μα α τι ι α α α α λα α α α α α α α μου

και ε ε νε ε ε ε ε ε δυ υ υ υ υ σα α α

α α αν με ε ε ε ε χλα μυ υ υ υ υ υ

$$\delta\alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \chi_0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0\chi \quad \chi l \quad l \quad l \quad l \quad l$$

ι ι ι νην ε ε ε ε κε ε ε ε ε ε ε

$\varepsilon \quad \mu\varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \theta\eta \quad \eta \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \theta\eta \quad \kappa\alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha$

αν ε πι την κε φα λη η η η η η η η η

η η η η ην μου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ ἴου οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ στε ε ε ε

$\varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varphi\alpha \quad \nu\theta \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0\nu \quad \text{Ⓢ} \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon$

α α κα α α α α α α α εξ α α καιν

θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω και ε

πι ι τη ην δε ξι α α α α α α ια α α αν μου

χει ει ει ει ει ει ιει ει ει ει ρα ε ε ε ε ε ε δω

ω ω ω ω ω ω κα α α α αν κα α α α α α α

ια α α α λα α α κα λα μον ι ι ι ι ι

ι να α α συ υν τρι ι ι ι ι ι ψω ω ω ω ω ω αυ

του ου ου ου ου ου ου ου ους ως σχε ε ε ε ε ε ε ευ

η η η κε ε ε ε ε ε ε ρα α α α με ε ε

ε ε ως

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Καὶ νῦν

Λουκᾶς Λουκᾶ

Καὶ νῦν...

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριῶδιον 1899 σ.504*

Και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Τον νω τον μου ε δω κα α α εις μα α στι ι

γω ω ω ω σιν το δε προ ο ο σω ω πο ο ον μου

ουκ α πε στρα α α φη α πο αι σχυ υ νηης εμ πτυ

σμα α α α τω ων βη μα τι Πι λα α του ου ου ου

πα α ρε ε ε στην και σταυ ρον υ πε ε ε ε μει

ει ει ει να δι α την του ου κο ο σμου σω ω τη
ρι ι ι α α α α αν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον ι'

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π Πά χ

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.125*

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Τ ο ον νω ω το ο ον μου ε δω κα α α εις

μα στι ι ι ι γω ω ω σιν το δε προ ο ο

σω πο ο ον μου ουκ απε στρα α α α α φη α πο

αι σχυ υ υ νη η ης εμ πτυ υ σμα α α τω

ων ^π βη μα τι Πι λα α του ου ου πα ρε ε ε στην
 και Σταυ ρον υ πε ε ε μει ει ει να δι α την
 του ου κο ο σμου σω τη ρι ι ι α α α α αν ^Δ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον ι'

Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π Πά

Δοξαστάριον Αποστίχων τ.1
 Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
 1859 σ.151*

Κ αι αι νυ υ υ υ υ υ υ υ υ υν και αι α
 α α ει ει λει ει ει ει ^Δ και εις τους αι ω ω ω
 ω να ας των αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω νω
 ω ω ων α α α α α α α μην ^π

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
 Δοξαστάριον 1836 σ.239/623*

Τ ο ον νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω το

ο ο ον μου ου ου ου ου ου ου ε ε ε ε δω ω

ω ω ω κα α ια α α α ει ει εις μα α στι ι ι ι ι

ι ι γω εις μα στι ι γω ω ω σι ιν το δε ε προ

ο ιο ο ο ο σω ω ω ω ω πο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ον μου ου ου ου ου ου ου ου ουκ α πε

στρα α α α α α φη η ιη η η η α α α α α

πο ο ο ε ε ε ε ε εμ πτυ υ υ υ σμα α α

α α των βη η η η η η η η μα α α βη

η μα α α τι Πι λα α α α α α α α του ου

ου ου ου ου πα α ρε ε ε ε ε πα α ρε ε

ε ε ε ε ε ε ε στην και αι αι σταυ ρο ο ο ον

υ υ υ υ υ πε ε ε ε ε ε ε μει ει υ

πε ε μει ει ει να δι α την του κο σμου σω ω

τη ρι ι ι α α α α αν

Γράσμιος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον ἱ

Λουκάς Λουκά

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν

ἰδιόμελα

Παναγιώτη Κηλτζανίδη

β' χορὸς

Ἦχος ᾠ Πα

Παναγιώτη Κηλτζανίδη
Τριῶδιον 1886 σ.254*

Π α σα η κτι σις ηλλοι ου το φο βω θε ω ρου σα α σε

εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νο ον Χρι ι στε ε ο

η λι ο ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ξε ε ε το ο

και γης τα θε με λι ι α συν ε ε τα ρα α α ατ

τε ε ε ε το τα παν τα συν ε πα α σ χον τω τα πα

αν τα α κτι ι ι σα α α αν τι ο ε κου σι ως

δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε δο ο

ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος Δι

Παναγιώτη Κηλιτζανίδη
Τριώδιον 1886 σ.255*

Δι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε

βα α α λον κλη η ρον

Λ α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος

ι να τι με λε τα α α α κε ε ε ε να ι να

τι την ζω ην των α παν των θα να τω κα τε δι ι

ι κα σε με γα α α θα α αυμα ο τι ο Κτι στης

του κο σμου εις χει ρας α νο μων πα α ρα δι ι

ι ι δο ο ο ο ται και ε πι ξυ λου αν υ ψου

ου ται αι ο φι λα α α αν θρω ω ω ω πος ι να

τους εν Α δη δε σμω τας ε λευ θε ρω ω ση κρα

α α α ζο ο ο ον τας μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε δο

ο ο ξα α α α σοι

δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο

ξος

η με ρον σε θε ω ρου σα η α με ε εμ πτο ο ος

Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω ω Λο ο γε ε α ναρ

τω ω ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε ε

νη η μη η η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω

το την καρ δι ι ι ι ι α αν πι ι ι κρωσ και

στε να α ζου ου σα ο δυ νη η ρω ως εκ βα α α

θου ους ψυ υ υ χης πα ρει ας συν θρι ξι κατα ξαι

νου σα α α α κα τε τρυ υ υ υ χε ε ε ε το

δι ο ο και το ο στη η η θο ος τυ υ πτου ου σα

α νε κρα α γε γο ο ε ε ρω ω ω ως οι μοι

θει ει ο ο ον τε ε ε κνο ον οι μοι το φω ω ω

ως του ου ου κο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ ο φθα αλ

μω ω ων μου ο Α μνο ο ος του Θε ε ου ου ου ου

ο ο ο θεν αι στρα τι αι των Α σω μα των τρο μω συν

ει χο οντο λε ε ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη

πτε Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης

ι η με ε ρ ο ν ε ξ α α ν α α α σ τ α α α α σ ι ν

Π α σα η κτι σις ηλλοι ου το φο βω θε ω ρου σα α α

σε ^{π ρ} εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νον Χρι ι στε ε ^{π ρ} ο

η λι ο ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ζε ε ε ε το

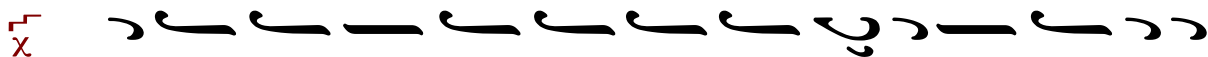
ο ^ρ και γης τα θε με ε λι ι α ^η συν ε ε τα

ρα α α ατ τε ε ε ε το ^{π ρ} τα παν τα συν ε πα

α σχον τω τα παν τα κτι ι ι σα α α αν τι ^{π ρ}

ο εκ ου σι ως δι η μας υ υ πο ο μει

νας ^η Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι ^{π ρ}

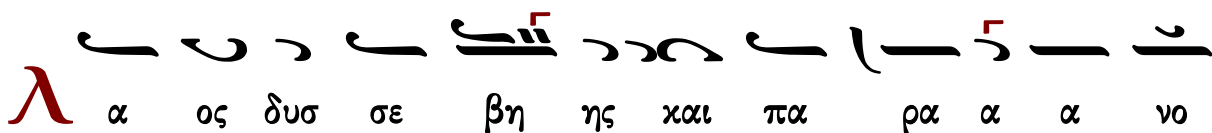
Δι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε

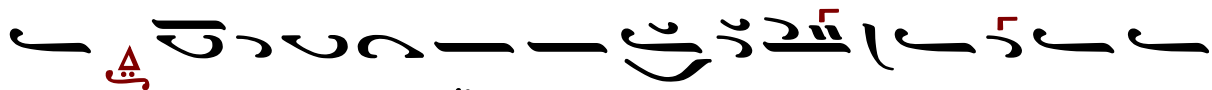
βα α α λον κλη η ρον

Λα ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο

μος ι να τι με λε τα α α α α κε ε ε ε

να ι να τι την ζω ην των α πα α αν των θα

να τω κα τε δι ι ι κα σε με γα θα α αυ

μα α ο τι ο κτι στης του κο ο σμου εις χει ρας α

νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και

ε πι ξυ λου αν υ ψου ου ται αι ο φι λα α

α α αν θρω ω ω ω προς ι να τους εν Α δη δε

σμων τας ε λευ θε ρω ω ση κρα α α α ζο ο ο

ον τας μα κρο θυ με Κυ ρι ε δο ο ο ξα α

α α σοι

Ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο

ξος

C η με ρον σε θε ω ρου σα η α μεμ πτο ο ος παρ

θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α ναρ τω

ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω

ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω το την καρ δι ι ι ι

α αν πι ι ι κρωσ και στε να ζου σα ο δυ νη

η ρωσ εκ βα α α θου ους ψυ υ υ χης πα

ρει ας συν θρι ξι κα τα ξε νου σα α α α κα τε ε

τρυ υ χε ε ε ε το δι ο και το ο στη η η

θος τυ πτου σα αν ε κρα α γε γο ε ε ρω ω ως

οι μοι θει ει ον τε ε ε κνο ον οι μοι το

φω ω ω ως του κο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ

ο ο φθα αλ μω ω ων μου ο α μνο ο ος του Θε

ε ου ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι των α σω ω

μα α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε ε γου ου

ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο

ο ξα α α α σοι

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης

Ε πι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νον Χρι ι

στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

ρω ω ως τε κου σα ε βο ο ο ο ο α α πι

ι ι κρως Υι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε

ε δυ τη ης μορ φη η η ης σου ου φε ρω καθ ο ραν

σε α δι ι ι ι κως σταυ ρου ου ου ου με ε ε ε

νον σπευ σον ουν α να α α α στη η η η η θι ο

πως ι δω κα α γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε

ρον ε εξ α να α α στα α α α σιν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Δοξαστικόν

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.125*

Π α σα η κτι σις ηλ λαι ου το ο φο ο ο βω θε ω

ρου ου σα α σε εν Σταυ ρω κρε μα α με νο

ο ον Χρι ι ι στε ο η λι ι ο ο ο ος

ε ε σκο τι ι ι ι ζε ε ε το ο και γης τα θε

με ε λι ι α συν ε τα ρα α α α

α ατ τε ε το τα παν τα συν ε ε ε πα

α α σχον τω τα πα αν τα α κτι ι ι σα α αν

τι ο ε κου σι ως δι η μας υ υ πο ο

μει ει ει να ας Κυ υ ρι ι ι ε δο ο ο ξα α

α σοι

καὶ οὕτω α συ νε ε τα ρα α ατ τε ε ε

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.126*

Δ ι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε

βα α α λον κλη η ρον

λα ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος

ι να τι με λε τα α α κε ε ε να ι

να τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να α τω

ω κα τε δι ι ι κα α α σε με ε γα α α θα

α αυ μα α ο τι ο κτι στης του κο σμου εις χει

ρας α νο ο μω ων πα ρα δι ι ι δο ο ο

ται και ε πι ξυ λου α νυ ψου ται ο φι

λα α αν θρω πος ι να τους εν Α δη δε σμω τας ε

λευ θε ρω ω σης κρα α α ζο ο ον τας

μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

σοι

δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο

ξος

η με ρον σε θε ω ω ρου ου ου σα η

α α με ε εμ πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Στα αυ

ρω λο ο γε ε α ναρ τω ω ω με ε ε νον

ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε

τε τρω το την καρ δι ι ι α αν πι ι κρω ως και

στε ε να α ζου ου σα ο δυ υ νη ρως εκ

βα α α θου ους ψυ χης πα ρει ας συν θρι ξι

κα τα ξε νου σα α α α κα τε τρυ υ υ χε ε ε

το δι ο και το στη θος τυ πτου ου σα α νε ε

κρα γε ε γο ε ρως οι μοι θει ει ο ο ον τε ε ε

κνο ον οι μοι τω φω ω ω ως του ου ου κο ο ο σμου

ου τι ε δυς εξ ο φθα αλ μω ω ω ν μου ο Α μνος του Θε

ου ο ο θεν αι στρα τι αι των Α σω ω μα α α των

τρο μω συν ει χο ον το λε ε ε γου ου ου σαι α

κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

σοι

Ο δε Θεος βασιλευς ημων προαιωνων

ειρ γασατο σωτηριαν εν μεσω της γης

Επι ξυλου βλεπουσα κρεμαμενον Χριστε

σε τον παντων κτιστην και Θεον η σε ασποορω

ωωστε κουουσα εβοοοααπιι

κρωως Υι εεεε μου ου που τοκαλ λοος

εδου της μορφης σου ου φερωκα

θοορα αν σε αδιικως σταυρου ου μεε

ενον σπευσον ουν αναστηθητι οπως ιδωκα

γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε ρον ε ξα α να α

α στα α α σιν

Γράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Δοξαστικόν

Δουκάς Δουκάς

Δόξα...

Παναγιώτη Κηλτζανίδη σύντομον

Ἦχος λ̣ ϝ̣ Νη

Παναγιώτη Κηλτζανίδη
Τριώδιον 1886 σ.260*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε α να βαι νον τος

σου εν τω Στα αυ ρω φο βος και αι αι τρο ο ο μο ος

ε ε ε πε ε πε σε ε ε τη κτι ι ι ι σει και

τη ην γην με εν ε ε κω λυ υ ε εκ α τα πι ι ει ν

του ους σταυρου ου ουν τα α α ας σε τω δε Α

δη ε ε ε πε τρε ε πες α να α πε εμ πειν του ους δε

σμι ι ι ι ους εις α να γεν νη η σιν βρο ο των κρι

τα ζω ων των και νε εκρων ζω η ην η ηλθες

πα α ρα α α σchein και αι ου ου θα α α να α α α

τον φι λα α ανθρω ω πε δο ο ο ο ο ξα α α α

σοι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Καὶ νῦν

Λουκᾶ Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου ἀργοσύντομον

Ἦχος λ ς Νη

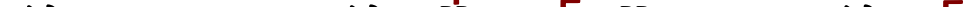
Παναγιώτη Κηλτζανίδη
Τριώδιον 1886 σ.258*

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι Υι υι ω ω

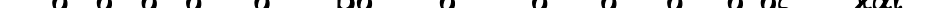
και Α γι ι ι ω ω Πνε ε ε ευ μα α α α ια α α

← Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος, Δοξαστάριον Αποστίχων τ.Α' σ.161*

Κ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ε ε ιε

σου εν τω ω ω Σταυ ρω ω ιω ω ω ω φο

 0 0 0 0 0 0 0 β0 0 0 0 0 0 0ς και αι αι

αι τρο ο ο ο ο ο και αι τρο ο ο ο ο ο ο ο

καὶ τὴν γῆ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡν με ἐν ἐ ἐ κω ω

ω ω λυ υ υ υ ἴυ υ υ υ ἐς κα τα πι ει ει

ει ει ει ει λει ει εἰν τοῦ οὐς στα α α α α α

αυ ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ουν τα α α

α α α α α τοὺς σταυ ρου ουν τα ας σε τω δε

Α α α α α α α α α α α δὴ ἐ πε ε

ε ε τρε ε ε ε λε ε ε ε πε τρε ε πε ε

λε ε ε ε ἐς α να α πε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ἐμ πειν του ου ου ου ου ουους δε ε ε ε σμι

ι ι ι του ους δε ε σμι ι ι ι ι ι ι ι ι ους εις

α να γε ε ε ε εν νη η σι ι εν βρο ο ο ιο

ο ο ο ο βρο ο τω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ωε ε ε ω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ιω ω ω ω ω ων Kρι ι τα α α α α ζω ω ων

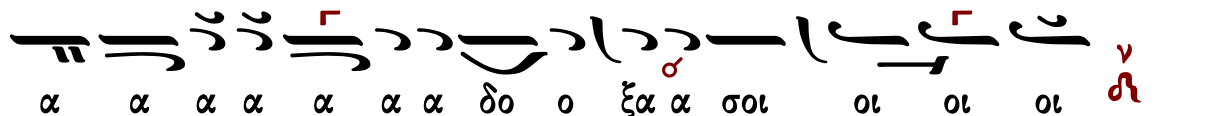
τω ω ω ω ιω ω ων και νε ε ε ε και νε ε χρω

ω ω ω ω ω ω ω ων ζω ω η η ην η

η η η η η η η η η ηλ θες πα α ρα α χει ει

ιει ει ει ει εν και ου ου θα α α α α α ια α

α α να α α α και αι ου ου ου θα α α α α να

Ἄχος λ π Νη

μο ος ε ε επ ε ε πε σε ε τη χτι ι ι ι

σει και την γην με εν ε ε κω λυ υ ες κα τα

πι εν του ους στα αυ ρου ου ουν τα α α ας σε

τω δε Α δη ε ε πε τρε ε ε πες α να α πε

εμ πειν του ους δε σμι ι ι ι ους εις α να

γεν νη η σιν βρο ο των χρι τα ζω ων των και αι

νε ε κρων ζω ην ηλ θες πα α ρα α α σχει εν

και αι ου ου θα α α να α α α α τον φιλ α αν

θρω ω ω πε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Καὶ νῦν

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ρ Νη

Πατριαρχική Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.129*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι ω και α α γι

ι ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α τι

Κ υ υ υ ρι ι ι ε α να βαι νον το ο ος

σου ου εν τω ω Στα αυ ρω ω ιω ω ω ω ω φο

ο ο βο ο ο ο ο ος και αι αι αι αι αι τρο ο

ο φο βο ος και αι τρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

ε πε πε σε ε ε ε τη η χτι ι ι σει ει και

την γην με εν ε ε κω ω ω ω ω ω ω ω λυ υ υ

ε ες κα τα πι ει ει ν του ους στα α αυ ρου ου ουουν

τα α α ας σε τω δε Α α α α δη ε

πε ε τρε πες α να πεμ πειν του ου ου ους δε ε σμι

ι ι ου ους εις α να γεν νη η σι εν βρο ο τω

ω ιω ω ω ω ων Κρι τα ζω ω ω ν τω ω ω ω ω ν και

αι αι αι αι αι αι νε ε ε ε και νε ε κρω ω ιω

ω ω ω ω ν ζω η η ν η η λ θε ες πα α ρα α σχει

ει ιει ει ει ει ει ν και ου ου θα α α α α α

να α α α α ια α α α α και αι ου ου θα α α α

α α α α να α τον φι λα α α α α α αν

θρω ω ω ω ω πε ε ε ε ε ε δο ο ο ο ξα

α α α α α α α α δο ο ξα σοι

Καὶ νῦν...

Πέτρου Λαμπαδαρίου

σύντομον

Ἦχος λ π ς Νη

Παναγιώτη Κηλιτζανίδη
Τριῶδιον 1886 σ.263*

Κ αἰ νυν καὶ α α εἰ και εἰς τοὺς αἰ ω ω νας τῶν

αἰ ω ω ω νω ὦν α α α μὴν

Η δὴ ἡ ἡ βα πτε εταὶ κα λα α μο ος α α πο ο

φα α α σε ε ε ε ως πα α α ρα α κρι τῶ

ὦν α δι ι ι ι κων και Ι ἡ σους δι ι ι κα

ζε ε ταὶ αἰ καὶ κα τα κρι ι νε ταὶ Στα αυ

ρω και πα α σχει ἡ ἡ ἡ κτι ι ι σις εν Σταυ ρω

ω ω κα θο ρω ω σα το ον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ον ^ν αλλ ο φυ υ σει ει σω μα α το ος δι ε ε

με ε πα α α α σχων ^Α α γα θε ε Κυ υ ρι ι

ε δο ο ο ο ξα α α α α σοι οι οι οι ^ν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον ιβ'

Λουκᾶ Λουκᾶ

Ἰακώβου πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ς Νη

Παναγιώτη Κηλητζανίδη
Τριῶδιον 1886 σ.261*

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει ει ει

⁶ ει και αι ει εις τους αι ω ω ω ω ω να ας τω

ων αι αι ω ω νων α α α α ια α α α μην ^ν

Η η η η δη βα α α α α πτε ε ε ε βα α

πτε ε ται ^ν κα α α α λα α α α κα α λα α μος ^ν

νε ε ε υε ε ε ε ται π Στα α α α αυ ρω ω

ω ω ω ω ω ω και αι πα α ια α

α α α α α α χει ει ει ει ει ει η η η

η κτι ι ι ι ι ι η η κτι ι ι ι ι ι ι σις ε

υε ε ε ε εν Στα α α α α α α εν στα αυ ρω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω καθ ο ο ρω

ω χω ω ω ω ω ω ιω ω ω σα α α το ο ο ον Κυ

υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ον αλλ ο ο ο ο ο

ι ο ο ο ο ο ο ο ο φυ υ υ υ υ υ υ

σει ει ιει ει ει ει σω ω ω ω ω μα α α α

α ια α α α α α α τος δι ι ε ε ε ε

Κ αι νυν και α α ει ⁶ και εις τους αι ω ωνας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην ^γ

Η δη η η βα πτε ε ται ⁶ κα λα μο ος α α πο

ο φα α α σε ε ε ε ως ^Δ πα α α α ρα α κρι

τω ων α δι ι ι ι κων ^γ και Ι η σου ους

δι ι κα ζε ε ται και κα τα κρι ι νε ται στα

αυ ρω ^Δ και πα σχει η η κτι ι ι σι ις εν σταυ

ρω καθ ο ρω σα τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ^γ

αλλ ο φυ υ σει σω μα α το ο ο ος δι ε ε

με ε ε πα α α α σχων ^Δ α γα θε ε Κυ υ

α α δι ι ι ι ι ι α α δι ι ι ι ι

κων και αι Ι η η η η σου ου ου ου ους

δι κα α α α α α α α ζε ε ε ε δι κα

α ζε ε ε ται και κα τα χρι ι ι ι ι ι

νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε

ται Στα α α α α αυ ρω ω ιω ω ω ω ω και

αι αι αι πα α α α α α σχει ει ει ει ει ει ει

πασχει ει η η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι σις εν

Σταυ ρω ω ω ω ω κα θο ρω ω χω ω ω ω ω

ω ω ω ιω ω ω ω σα τον Κυ υ ρι ι ι ι τον Κυ

 φυ υ υ υ υ υ σελ ει ιελ ει ιελ ει σω ω ω μα

ɾ ʌ ɪ ɛ ɛ ɛ ɛ ɛ ɾ ɛ ɛ ɱ ɛ ɛ ɛ ɛ ɛ
 ɾ ʌ ɪ ɛ ɛ ɛ ɛ ɛ ɾ ɛ ɛ ɱ ɛ ɛ ɛ ɛ ɛ

[illegible]

Ανθολογία Ιακώβου Ναυπλιώτου
β' έκδοση Γαλάτσι 2013 σ.246/252*

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει ει ει

ει ⁶λ και αι ει εις τους αι ω ω ω ω ω να ας τω ων

αι αι ω ω νωων α α α α ια α α α μην ^νδ

Η η η η η δη η ^Δβ α α πτε ται αι αι

κα α α α α α λα α α μο ο ος ⁶λ α α πο

ο φα α α α α α α σε ε ε α πο φα α σε ε ως

^νδ πα α ρα κρι ι ι τω ω πα ρα α κρι τω ων

α α δι ι ι ι λι ι α δι ι ι ι κων και ^εδ

αι Ι η η η σου ου ου ου ου ου ους ^Δδι κα

α α α α α α α ζε ε ε ε δι κα α ζε ε ται

και κα τα χρι ι ι ι ι νε ε ε ε ε ε

$\varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \mu\varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \tau\alpha\iota \quad \sigma\tau\alpha \quad \alpha \quad \alpha$

α αυ ρω ω υω ω ω ω ω και αι αι αι αι αι αι πα

α α α α α σχει η η η η κτι ι ι παα σχει ει

ΕΙ Η ΧΤΙ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι ΣΙΣ ΕΝ ΣΤΑ ΑΥ

ρω ω ω ω π χα θο ο ρω ω ω ω

ω ω ω ω υω ω ω ω σα το ον Κυ υ

ρι ι ι τον Κυ υ ρι ον **δ** αλλ ο φυ υ υ υ υ

υ αλλ ο φυ υ υ υ σει ει ιει ει ει ει ει η σω ω

$$\omega \quad \omega \quad \omega \quad \mu\alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \gamma\alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha$$

τοϛ δι ι ε ε ε ε ε ε δι ε ε με ε ε

ε ε ε ε ε ε ε πα α α α α α

α α α σχω ω ων α α γα θε ε ιε ε ε ε ε ν'

Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι δο ο ο ο ο ξα α α α α α α α

α α α δο ο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι ο

Ἡ φράσις [ἀλλ' ὁ φύσει σώματος δι' ἐμέ] ἀπὸ Ἡ ἀγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς π.Κ.Παπαγιάννη 2004 σ.181

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον ιβ'

Λουκάς Λουκά